71STE JAARGANG No. 9074 ZATERDAG 17 JULI 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling) Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

K.V.P. (ook mr v. Ryckevorsel) en P.v.d.A. stemmen en bloc vóór het Statuut

Minister bestrijdt verwijt van mr. Oud dat de leden voor dilema zijn gesteld

's-Gravenhage. — Minister Kernkamp, die gistermorgen in de Tweede Kamer aan het slot van zijn rede de leden ernstig gewaarschuwd heeft voor de gevolgen die het niet aannemen van het Ontwerp-Statuut zou kunnen hebben, en de terugslag die bij een eventuele verwerping, zowel in Nederland als in de Antillen en Suriname zeer ernstig voelbaar zou zijn, was tevoren diep ingegaan op de constitutionele bezwaren met als hoofdthema, dat bij de definitieve regeling der nieuwe rechtsorde de restricties, vervat in art. 217 Grondwet, niet meer van toepassing zijn.

Ten aanzien van hetgeen mr. Oud had gezegd over de door de Kamerleden afgelegde eed van trouw voerde minister Kernkamp aan, dat ook de ministers de eed van trouw aan de Grondwet hebben bezworen, en waarlijk niet pas nadat het voorlopig verslag van de Tweede Kamer was verschenen.

Reeds bij het interne beraad stelde de regering zich de vraag, in hoever het vertiende hoofdstuk der Grondwet beperkingen oplegt ten aanzien van afwijkingen van de bepalingen in de Grondwet, die door het Statuut niet zouden zijn in acht genomen, en kwam tot de conclusie, dat het Statuut zich over de gehele linie met hoofdstuk XIV verdraagt.

Evenals de heren Romme, Burger en Tilanus kwam de Nederlandse regering tot de slotsom, dat de beperkingen van art. 217 gelden voor de overgangsperiode en niet voor de periode, dat de nieuwe rechtsorde is tot standgekomen. Spreker adstrueerde dit uitvoerig.

De gedachte aan een samenspanning tussen de drie landen teneinde langs een omweg wijzigingen in het Grondwetbestel tot stand te brengen, die niet langs normale weg zouden kunnen worden gerealiseerd, wijst de Nederlandse regering met verontwaardiging af. Iemand, die daartoe meewerkt, zou zijn eed schenden en overigens zou tegen kwade trouw van de wetgever geen kruid gewassen zijn.

Op de bezwaren van dr. Schouten tegen art. 55, lid 3, antwoordt spreker met verwijzing naar de wordingsgeschiedenis, met name naar de vertrouwenscrisis te New York en wat daarop verder is gevolgd en de thans bereikte redactie is een na veel moeite geboren compromis.

Op de vrees, dat Suriname en de Antillen zouden aandringen op vergroting van hun invloed op Nederlandse zaken, antwoordt de minister, dat zij dit niet licht zullen doen, omdat hun eigen vrijheid zou worden beknot. De wens, dat Nederland zich niet zal bemoeien met Surinaamse en Antilliaanse zaken, vergt daar zwaarder dan een eventuele wens van hen om zich met Nederlandse zaken in te laten, aldus prof. Kernkamp.

Hij zei ten aanzien van de ontwerpmotie van prof. Oud, dat zij de deur wagenwijd zou openzetten voor hernieuwd overleg, waardoor het moeizaam verkregen overleg in ernstig gevaar zou komen, en overeenstemming is nu eenmaal bereikt over het Statuut in zijn geheel. Uit de overweging ontraadt de regering ook opvolging van wat dr. Lemaire wenst: aanvaarding van het Statuut met de restrictie, dat art. 55-3 in werking zal treden na wijziging van de Grondwet. Als Suriname en de Antillen dit voorbeeld van aanvaarding met restrictie zouden volgen, zou een dermate vreemde situatie ontstaan, dat de vraag zou rijzen, of de Koningin wel tot bevestiging van het Statuut zou kunnen overgaan.

In het begin zijner rede bracht prof. Kernkamp dank aan allen, die aan de tot standkoming van het Statuut in de loop der jaren hebben meegewerkt, vooral ook degenen in de overzeese Rijksdelen. Met dr. Lemaire was spreker het erover eens, dat de nationaliteitswetgeving moet worden herzien.

In de tweede termijn kwamen geen nieuwe gezichtspunten naar voren. Geen der uit grondwettelijke gewetensbezwaren tegen het Statuut zijnde leden heeft zich laten overtuigen door het korte en zakelijke antwoord van minister Kernkamp in tweede termijn. De heer Schouten bleef bij zijn afwijkende mening, maar liet zijn politieke vrienden vrij. Mevrouw Fortanier zei te zullen voorstemmen. De heer Van Rijckevorsel stelde voor het Statuut thans met grote meerderheid te aanvaarden, maar de afkondiging uit te stellen tot na opruiming der grondwettelijke bezwaren. Mr. Oud verwachtte wel aanvaarding door de 2/3 meerderheid, doch neemt de regering het gewetensconflict voor de leden kwalijk.

Sommige leden waren alsnog per vliegtuig van hun vacantie teruggekeerd voor de eindstemming.

„Verplicht"

In zijn antwoord wees de minister de suggestie van de heer Van Rijckevorsel af, omdat de regering haar standpunt handhaafde, dat tegen aanvaarding van het Statuut in redelijkheid geen bezwaar kon bestaan en zij dientengevolge verplicht was het Statuut in het belang van het land en de overzeese Rijksdelen ter aanvaarding aan de Kamer voor te leggen, „ik herhaal: verplicht", aldus minister Kernkamp.

De thans voor de aanvaarding geschapen sfeer is gunstig en spreker wenst deze sfeer niet in gevaar te zien gebracht door uitstel. Overigens zou opvolging van de suggestie van mr. Van Rijckevorsel de bezwaren van de tegenstanders evenmin wegnemen.

Geen dilemma

Spreker maakte ernstig bezwaar tegen het verwijt van prof. Oud, dat vele leden voor een dilemma zouden zijn gesteld: medewerken aan een ramp of handelen in strijd met de Grondwet, aangezien, naar de mening van de regering, het betoog van strijdigheid met de Grondwet absoluut onjuist is.

Bij de motivering van hun stem konden ds. Zandt en Wolter hun tegenstemmen aan, evenals dr. Schmal, die daarbij zeide „geen behoefte te hebben aan pathetische verzekeringen". (Dr. Schmal doelde daarbij op de verklaringen van alle andere tegenstemmers, behalve de communisten, dat zij het Statuut op zichzelf geheel konden aanvaarden, doch alleen constitutionele bezwaren hadden, maar dat hij in het licht der C.H.-beginselen, „zoals deze mijns inziens op constitutioneel gebied zijn" moest tegenstemmen (alle overige C.H.-leden hebben vóór gestemd).

Van de V.V.D. stemden allen tegen behalve mevrouw Fortanier; mr. Van Rijckevorsel heeft ook voor gestemd.

De twee grote partijen, de K.V.P. en de P.v.d.A. stemden en bloc voor.

Het Statuut werd zoals wij gisteren reeds berichtten aanvaard met 75 voor en 19 stemmen tegen.

Direct nadat het besluit over het Statuut gevallen was, sloot mr. Kortenhorst de zittingsperiode met een rede, die door de volle zaal staande werd aangehoord. De Kamer gaat thans op reces tot in September.

Verwarring rondom Miss Universe

Long Beach. — De wedstrijd om de titel van „Miss Universe" opende — zoals gewoonlijk — in de grootste verwarring. Er werd een candidaat vermist, twee zaten elkaar in de haren en een vierde raakte in moeilijkheden met ambtenaren van de openbare gezondheidsdienst. „Miss Venezuela" verscheen niet op het appel. „Wij weten haar naam niet", zei Oscar Meinhardt, die de leiding van de show heeft. „Zij is spoorloos verdwenen. Zij zou hier hebben moet aankomen met het vliegtuig samen met de overige negentien buitenlandse schonen, die zich hebben aangemeld". zei Meinhardt, die er vier telegrammen aan spendeerde om het meisje op het spoor te komen. Er ontstond een twist tussen Miss Philadelphia (Claire Dufeen) en Miss Pennsylvania (Helen Vidovich). Miss Philadelphia is de enige deelneemster, die haar publiciteitsagent naar de show meebracht. Miss Korea kwam gisteren niet op tijd aan. Zij stapte in Honolulu in de verkeerde vliegtuig en belandde in Seattle.

Chicago. — Het aantal doden tengevolge van hitte en stormen in de Verenigde Staten is tot 190 gestegen. In de meeste delen van de V.S. is echter een einde gekomen aan de hittegolf.

I. Debrot
.....tevreden K.V.P......

K.V.P.-Debrot dankt K.V.P.-Romme

Willemstad. — Vrijdagmiddag, na de bekendmaking dat de Tweede Kamer in Nederland met meerderheid van stemmen het Statuut had aangenomen, zond mr. I.C. Debrot, Voorzitter van de K.V.P.-fractie in de Staten het volgende telegram aan Professor Romme, Voorzitter van de K.V.P.-fractie in de Tweede Kamer.

Prof. Romme tweede Kamer Den Haag KVP Statenfractie Curaçao gelukwenst KVP Kamerfractie Nederland aanvaarding Statuut stop dank voor spontane medewerking.

Debrot

Professor Romme heeft het telegram hedenochtend beantwoord in de volgende bewoordingen:

„Zeg gaarne dank voor telegram en wens overeenkomstig succes zonder overeenkomstige spanning".

Nu woorden in daden omzetten

De heer E. Jonckheer acht het bij de aanvaarding van het Statuut door de Tweede Kamer — dat hij geen verrassing noemde — van belang, dat niet alleen de Nederlandse Antillen bepaalde bezwaren hebben geopperd, maar dat ook Nederland bezwaren heeft moeten overwinnen alvorens tot de goedkeuring van het Statuut over te gaan. De heer Jonckheer achtte de aanvaarding van het Statuut door de Staten zeer waarschijnlijk.

Hoewel de aanvaarding van het Statuut een zeer belangrijke stap in de goede richting is op de weg naar de volledige autonomie, sprak de heer Jonckheer als zijn mening uit, dat het er nu op aankomt de woorden in daden om te zetten. De begrippen autonomie en Statuut betekent niets, indien men zich zelf niet inspant om de pas verworven staatkundige constellatie nieuw leven in te blazen. Doet men dat niet dan verschrompelt de autonomie slechts tot dode stof, welke voor het volk van de Nederlandse Antillen geen enkele betekenis heeft.

K.V.P. dankbaar gestemd over aanvaarding Statuut

Na de nogal alarmerende berichten over het critiek stadium, waarin de behandeling van het Ontwerp-Statuut was getreden, kwam het A.N.P.-telegram met de daverende uitslag 75-19 werkelijk als een verademing.

Minister Kernkamps woorden dat: "verwerping een ramp zou betekenen", beklemtoonden met het magistrale betoog van prof. Romme, de waarde en betekenis van het statuut.

Zonder enige overdrijving kan ik verklaren, dat het bericht over de aanvaarding ook voor mij een opluchting was. Het stemt tot grote voldoening, dat Nederland op zulk een voortvarende wijze in de Tweede Kamer zijn sanctie aan het moeizaam resultaat van de Ronde Tafel Conferentie heeft gehecht.

Het stemt tot dankbaarheid dat elk lid van de Tweede Kamer, de communist uitgezonderd, deze zaak met waardigheid heeft behandeld. Met de principiele tegenstemmers kan men van mening verschillen, maar ook respect hebben voor hun houding, die henzelf in hun eerlijkheid moeilijk zal zijn gevallen.

De „Partido Católico di Pueblo", de Antilliaanse K.V.P., is de Nederlandse K.V.P. Kamerfractie erkentelijk voor haar loyaal en constructief optreden. Ik ben in het bijzonder dankbaar aan prof. Romme en Dr. de Kort, die beiden vóór, tijdens en na de R.T.C. hun volle aandacht aan het statuut en hun volle belangstelling aan de Antillen hebben gegeven en vaak met mij over het een en ander van gedachten hebben gewisseld.

Ik weet uit persoonlijke ervaring en uit persoonlijk contact dat K.V.P.-"Antillen" een goede plaats heeft in het K.V.P.-"Nederland"-hart. Ik weet ook, dat „K.V.P.-Nederland" en haar voormannen bij ons hier in hoog aanzien staan en dat elk lid van onze partij volledig instemt met het telegram door mij, namens mijn fractie aan prof. Ch. Romme verzonden.

Ik heb de stellige verwachting, dat de aanvaarding in de Eerste Kamer niet lang op zich zal laten wachten en vóór het recès zal plaats vinden.

Het woord is thans aan de Antillen. En de Staten van de Nederlandse Antillen zullen in een stijlvolle vergadering hun sanctie aan het staatstuk moeten geven, dat ons een blijvende plaats waarborgt binnen de grenzen van het Koninkrijk.

Mr I.C. DEBROT

Een even positief geluid

Ik had niet anders verwacht, dat de Tweede Kamer het Statuut zou aanvaarden, aldus het lid van de C.O.P., de heer P. v.d. Hoeven. Dat er ernstige bezwaren naar voren werden gebracht, is het goed recht van de Kamerleden; de bereidheid van zovelen om de voor Nederland zo grote sprong te wagen, moet ons Antillianen tot grote voldoening strekken.

De bezwaren gelden de wijzigingsprocedure. Ik meen, dat het gevaar slechts theoretisch is; in de practijk zal het wel zo'n vaart niet lopen. Voor ons is het nu zaak om een even positief geluid te laten horen en met spoed het Statuut in de Staten af te handelen.

Eilandsraad Bonaire is zeer ontevreden over Abraham

Vliegveldbouw in discussie

Kralendijk. — Op Bonaire kwam de Eilandsraad onder voorzitterschap van de heer J.C. van der Ree bijeen. De heer van der Ree had in deze vergadering drie functies, t.w. waarnemend gezaghebber, voorzitter van de raad, Gedeputeerde en lid van de Raad. Dit is een van de onvolkomenheden van de Eilanden Regeling waarop door Bonaire enige malen reeds gewezen werd. De vergadering was bijeen geroepen op verzoek van drie leden die enige vragen stelden aan het Bestuurscollege.

De heer Gerharts wees bij de beantwoording van de vragen op het feit, dat het Bestuurscollege niet belast is met de bouw van de nieuwe startbaan, doch dat dit tot op heden een regeringstaak is. Het Bestuurscollege heeft dan ook geen zeggingsmacht over het huren of niet huren van trucks, noch over het vaststellen van de tarieven, die voor 't vervoer worden betaald. Dit zou anders zijn, indien de bouw van de baan een Eilandszaak zou zijn gebleven. Het Bestuurscollege is nog steeds van mening, dat de bouw van de baan een Landszaak is, gehandeld is tegen de belangen van de arbeiders van Bonaire en tegen de belangen van de truckeigenaren van dit eiland.

De vraag of het aan het Bestuurscollege bekend is, dat de aannemer die de nieuwe startbaan zal bouwen, reeds een grote truck hier heeft en nog twee trucks verwacht? Kan bevestigend worden beantwoord.

Op de vraag of het Bestuurscollege weet, dat deze trucks het werk van ongeveer 9 Bonairiaanse trucks kunnen verrichten? Kan worden gezegd, dat het Bestuurscollege de grootte van de laadbakken nog niet kent, doch het vermoeden bestaat, dat inderdaad ongeveer 9 Bonairiaanse trucks door deze drie grote trucks zullen worden uitgeschakeld.

De derde vraag of het Bestuurscollege iets gedaan heeft om te bevorderen dat alleen Bonairiaanse trucks tewerk zullen worden gesteld bij de bouw van de nieuwe startbaan? Werd bevestigend beantwoord. De heer Gerharts delde mede, dat het Bestuurscollege aan de Landsregering gevraagd heeft in het contract met de aannemer dwingend voor te schrijven dat alleen trucks van Bonaire mogen worden gebruikt, aan dit verzoek werd geen gevolg gegeven.

De vierde vraag luidende of het Bestuurscollege dit onmiddellijk wil opnemen met de Regeringsraad, indien het Bestuurscollege althans van mening is, dat er voldoende trucks te Bonaire zijn die alle transport nodig voor de aanleg van de startbaan kunnen verrichten? Vond zijn beantwoording in de mededeling, dat het Bestuurscollege bij herhaling de aandacht van de Regering voor dit onderwerp gevraagd heeft zonder gunstig resultaat. Het Bestuurscollege is bereid nogmaals de aandacht van de Regering hiervoor te vragen teneinde te bereiken, dat alsnog door overleg met de aannemer een gunstige beslissing voor de truckeigenaren van Bonaire wordt verkregen.

De heer Beukenboom kwam hierna aan het woord en citeerde uit de notulen van de Staten van 3 Mei 1954, waarin de heer Abraham het B.C. er van beschuldigt, dat het Bestuurscollege op hem zit te loeren; het Bestuurscollege over hem zit te liegen; dat het de schuld van het Bestuurscollege is, dat de begroting zo laat werd behandeld; en voorts dat het Bestuurscollege de eigen belangen zoekt en niet die van de bevolking. Spr. zou gaarne van het Bestuurscollege vernemen wat het Bestuurscollege daarop heeft te zeggen. Voorts citeerde spr. uit de notulen van de vergadering der Staten, waarin het Eindverslag van de landsverordening tot wijziging van het nadelig saldo van de begroting, werd vastgesteld. Spr. had in de notulen gelezen, dat het Bestuurscollege verkeerd weet van het vertrouwen van de Eilandsraad en dat de Regering, niet op de hoogte is van de plaatselijke toestanden. Spr. stelde voor, een brief aan Regeringsraad te schrijven waarin de Eilandsraad van Bonaire zou verklaren, dat het Bestuurscollege van Bonaire wel degelijk het vertrouwen van de Eilandsraad geniet, waaruit volgt, dat het betrokken lid niet op de hoogte is van de plaatselijke toestanden.

(Vervolg op pagina 6)

President van Colombia wordt herkozen

Bogota. — Uit gezaghebbende bron is vernomen dat de leden van de wetgevende vergadering van Colombia gisteren overeen zijn gekomen Gustavo Rojas Penilla voor een nieuwe periode, die op 7 Augustus a.s. ingaat, tot president van de republiek te herkiezen.

De ambtsperiode van de president der republiek Colombia is vier jaren.

STATUUT BIJ STATEN INGEDIEND

Mr. dr. M.F. da Costa Gomez, die wij hedenochtend telefonisch naar zijn commentaar vroegen, was kort en zakelijk.

„Ik heb immer vertrouwen gehad het vertrouwen is niet beschaamd Hedenochtend heb ik het Ontwerp Statuut bij de Staten ingediend", aldus de voorzitter van de Regeringsraad.

TOUR DE FRANCE

H. Faanhof onweerstaanbaar in eindspurt langste etappe

Wagtmans behoudt gele trui

Bordeaux. — De negende en langste etappe van de Tour de France van Angers naar Bordeaux over 343 km werd voor de Nederlandse ploeg opnieuw een groot succes. Henk Faanhof zegevierde in de eindsprint. De etappe heeft overigens nauwelijks honderd kilometer werkelijke strijd gebracht.

Met uitzondering van enkele weer snel de kop ingedrukte uitloopogingen was de gehele rennerskaravaan tot Saint Maigrin (255 km.) bij elkaar gebleven. Toen trok de Breton Mahe er tussen uit, welhra gevolgd door Laurendi en Graf. Faanhof, Nolten, de Belg Hendrickx en even later Vitetta en Clerici voegden zich bij het drietal. In hoog tempo vergrootten de acht vluchtelingen, van wie Vitetta zich moest laten terugvallen, hun voorsprong. De winst op het grote peloton groeide tot zeven minuten. Op de baan Bordeaux was Faanhof in de eindspurt onweerstaanbaar.

De uitslag luidt: 1) Faanhof in 10 uur 3 min. 25 sec.; 2) Hendrickx; 3) Graf (Zwitserland); 7) Nolten, allen in dezelfde tijd als Faanhof; 14) en aequo het grote peloton, waarin alle overige Nederlanders.

Wagtmans behield de gele trui met een totaaltijd van 53 uur 29 min. 3 seconden op 1 min. 2 sec., gevolgd door Bobet in 1 min. 19 sec. door Koblet.

In het algemeen ploegenklassement is Nederland drie plaatsen omhoog gegaan en staat thans tweede achter Zwitserland.

Hoe staat het met de Tour?

ETAPPE-WINNAAR	GELE TRUI
1e etappe: Wagtmans (Ned.)	Wagtmans (Ned.)
2e etappe: Bobet (Frankrijk)	Wagtmans (Ned.)
3e etappe: Dussault (Frankrijk)	Wagtmans (Ned.)
4e etappe: Wim van Est (Ned.)	Wagtmans (Ned.)
5e etappe: Kubler (Zwitserl.)	Bobet (Frankrijk)
6e etappe: Forlini (Fr. Regionaal)	Bobet (Frankrijk)
7e etappe: Vivier (Fr. ZW.)	Bobet (Frankrijk)
8e etappe: Debruyne (B)	Wagtmans (Ned.)
9e etappe: Henk Faanhof (Ned.)	Wagtmans (Ned.)

Arubanen moeten inbinden

Amsterdam. — „Elseviers Weekblad" schrijft:

Wanneer de accoorden met de West zijn goedgekeurd, is in 1954 metterdaad het Koninkrijk nieuwe stijl tot stand gekomen. Wel moge het ons allen bekomen. Een lichte schaduw werpen de Arubanen op de feestvreugde, omdat zij eensklaps een aantal vreemdelingen het werken verbieden. Bij de eerste poging om het Aruba-voor-de-Arubanen in practijk te brengen stuitten zij op Engelse protesten. Men moet hopen, dat het Bestuurscollege van Aruba snel en duidelijk zal inbinden. Deze zelfcorrectie zal onze Arubaanse vrienden lichter vallen, wanneer zij bedenken, dat hun eigen existentie louter en alleen berust op de activiteit van de vreemdelingen, t.w. de olieraffinaderij der Amerikanen op hun eiland, aldus „Elseviers Weekblad".

De productie van ruwe olie

New York. — De gemiddelde productie van ruwe olie in de Verenigde Staten bedroeg in de week per 9 Juli 6.183.000 vaten tegen 6.396.000 vaten in de overeenkomstige periode van het vorige jaar.

De productie van ruwe olie in Venezuela bedroeg in Mei gemiddeld 1.865.014 vaten tegen 1.828.110 vaten in April. De stijging is grotendeels een gevolg van de toeneming der productie van de Creole Petroleum Maatschappij. De productie dezer maatschappij steeg van 748.858 tot 793.064 vaten per dag.

Hittegolf in Rusland

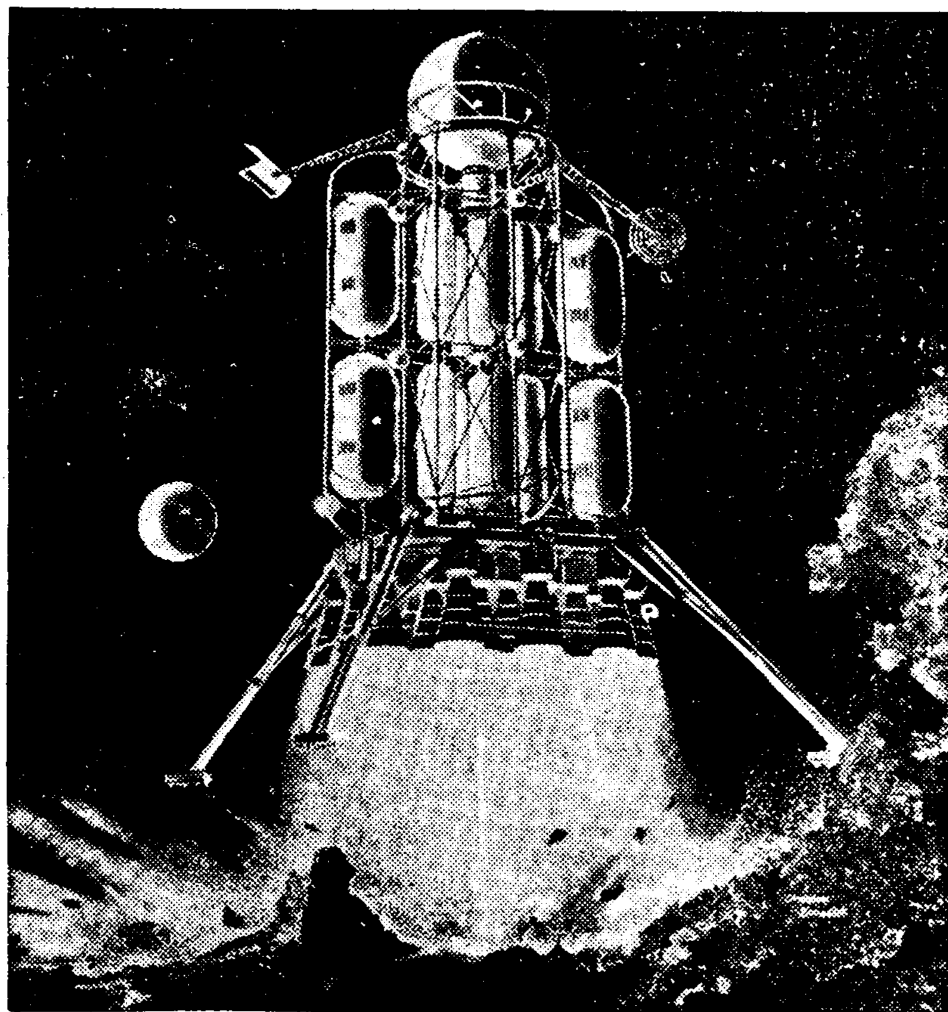
Parijs. — Blijkens berichten van Radio Moskou heerst er in het Europees gedeelte van Rusland, in centraal-Azië en in Westelijk Siberie een hittegolf.

Recht tot het Hart

— Haast U als er tijd is, dan hebt U tijd, als er haast is.

IN HET ZAND VAN MARS

Ons nieuwe feuilleton

Misschien zal de planeet Mars, de naaste buur van de Aarde, over 50 jaar bereikbaar zijn. Meerdere specialisten op het gebied der ruimtevaart denken er althans zo over. En het is opvallend hoe juist in de laatste tijd de mogelijkheid van interplanetair luchtverkeer in verschillende opzienbarende publicaties serieus in bespreking wordt gebracht. Hierboven een ruimteschip, zoals Dr. Werner von Braun, Amerika's officiële rakettenspecialist, zich dit voorstelt bij de landing op de maan.

De Engelse natuurkundige ARTHUR C. CLARKE, die voorzitter is van de Britse Vereniging voor Ruimtevaart, heeft onlangs in een geruchtmakend boek een boeiend relaas gegeven van een tocht naar Mars, de naaste buur van de Aarde. In geen enkele publicatie werd tot nu toe met zoveel verbeeldingskracht en tegelijk met zoveel werkelijkheidszin de interplanetaire luchtvaart beschreven. Het verhaal, dat men leest als een uitermate spannende roman, vertelt hoe de schrijver M. Gibson op uitnodiging een tocht naar Mars mag meemaken in het wereldruimschip „Ares". Het gezelschap wordt in een raketvliegtuig van de aarde opgeschoten, stapt buiten de werkingssfeer van de zwaartekracht over op een interplanetair station en vertrekt van daaruit met het wereldruimschip naar de plaats van de eindbestemming: de planeet Mars, waar zich al een aantal pioniers voor goed gevestigd heeft.

Millioenen kilometers en een maandenlange tocht liggen er tussen de aarde en de vreemdsoortige menselijke nederzetting, waar men leeft onder koepels van plastic, die kunstmatig van de dampkring zijn afgesloten, waar de zwaartekracht is teruggekeerd en kunstmatige zonnebloemen op het overkoepelde „stadsplein" groeien. Daarbuiten strekken zich de eindeloze groene vlakten uit, door een vreemdsoortige plantengroei overwoekerd, afgewisseld met dorre woestenijen van rood-geel zand.

Haarfijn en alsof het op werkelijke ervaring steunt, wordt alles beschreven. In de sensaties, die een gevolg zijn van verlies der zwaartekracht, verdunning van de atmosfeer en een plotseling verkeerd snelle vaart door de lege, stille kosmos, heeft de schrijver zich volkomen ingeleefd.

Het in romanvorm geschreven verhaal is door F. van Oldenburg Ermke in het Nederlands vertaald onder de titel „In het zand van Mars" (uitgegeven door de N.V. Uitgeversmij. Pax, Den Haag) en wordt met ingang van vandaag door ons als feuilleton gepubliceerd.

DEINING IN DE AETHER

Agitatie tegen de voorzitter berust op onredelijkheid

Willemstad. — Op onze vraag, over hetgeen wij gisteren in de „Amigoe" schreven ten aanzien van de deining in en om de Radio Adviesraad, antwoordde Mr I. C. Debrot: „Mij niets van bekend, ik zie overigens elke constructieve actie met belangstelling en verlangend tegemoet." Meer wilde hij niet loslaten.

Gebrek aan voorlichting oorzaak geschil

Langs andere bronnen, die wij hebben opgespoord, hebben wij druppelsgewijze het volgende kunnen reconstrueren.

1) De minderheidsnota was aan de voorzitter toegestuurd **met het uitdrukkelijk verzoek** van ondertekenaars dit stuk aan de Landsminister **door te zenden** en het ter kennisneming aan de leden te vermenigvuldigen. Hieraan heeft de voorzitter prompt voldaan en aan de Secretaris verzocht voor de expeditie zorg te dragen.

2) In een begeleidende brief aan de betrokken Minister, die hij niet verplicht was mede aan de leden te zenden, heeft de Voorzitter gebruik gemaakt van zijn recht als lid van de commissie en van het recht, dat iedereen heeft zijn vrije mening te uiten, bericht, dat hij zich in **hoofdzaak** en in conclusie met de nota kon verenigen. Dit was een **persoonlijke** opvatting. Dit was ook zijn volste recht en het was enkel uit beleefdheid, dat hij de leden hiervan in kennis stelde.

3) Het is ons uit de verschillende bronnen ook gebleken, dat de Voorzitter steeds de mening is toegedaan, — en dit nog steeds is — dat de Minister de nota **tot nader advies aan de Raad moet toezenden** en dat de Voorzitter dit ook meermalen aan de Minister heeft kenbaar gemaakt.

Mr Debrot stelt zich op het standpunt, dat de Raad eenmaal ingesteld, ook steeds gehoord moet worden, ook **nadat** zij een advies heeft uitgebracht en de Regering naar aanleiding van de een of andere gebeurtenis nader of uitvoeriger advies wil vernemen.

Ook wij zijn deze opvatting toegedaan en tekenen bovendien nog aan, dat het Radiobestel slechts gediend kan zijn bij een nadere **objectieve** beschouwing van het verzoek Arends, iets waarover wij reeds eerder hebben geschreven en waarbij wij hebben geconstateerd, dat de oorspronkelijke beslissing van de Raad niet **objectief** genoeg was en gebaseerd op argumenten, die met de aanvragen en het verzoek zelf niets te maken hebben.

Wij kunnen dan ook de verwachting uitspreken, dat de Landsminister op de suggestie van de Voorzitter in zal gaan, voorzover hij dit niet reeds van plan was.

Tenslotte moet ons nog één ding van het hart.

Alle misverstand is ontstaan door de beslissing van de meerderheid van de Raad geen perscommuniqué te verstrekken. Wij hebben dit reeds eerder een domme beslissing genoemd.

Door goede voorlichting kan véél misverstand worden voorkomen. Wij hopen dan ook, dat de Voorzitter het zover zal brengen, dat aan de pers een duidelijk communiqué zal worden gegeven, opdat het luisterend publiek op de hoogte is hoe met de belangen van de Radio wordt omgesprongen.

MULO EXAMENS

Willemstad. — Voor het M.U.L.O.-examen werden gisteren 13 candidaten geëxamineerd. Voor het A-examen slaagden 8 candidaten, t.w. Agnes Hendrika Wijminga, Erwin Ludwig Wolfert, Andrea Justina Wijngaarden, Silfrida Lucila Virginie, Rutilia Mercelina de Windt, Althea Mercedes York, Willem Ferdinand Zechiel, Prismo Aurelio Prins.

Voor het B-examen slaagden:
Paulus Marinus Arnoldus Mario Verwey.

Aanvullings-examen:
geëxamineerd 1 candidaat, die slaagde, n.l. Maria Margarita Romano.

Ambtenaren examens

W'stad. — Voorbereidend Ambtenaren-Examen: werden 7 candidaten geëxamineerd. Drie candidaten slaagden, t.w. Hermógenes Camilo Mercelina, Atilio Reina Girigorie en Pedro Martin Maduro.

Lijk gevonden

Willemstad. — Gisterochtend is aan de Noordkust het lijk van een vermoedelijk 26 of 27-jarige man gevonden door een visser. Het lijk trof men aan op een afstand ongeveer twee kilometer van de startbaan en was reeds in staat van ontbinding. De politie probeert nu het lijk te identificeren. Men vermoedt dat het T. is, die reeds enkele dagen wordt vermist. De politie heeft nog vingerafdrukken kunnen nemen.

De vuurtoren van Klein Curacao

Tussen 1820 en 1830 is op Klein Curaçao het Nederlandse oorlogsschip DE KEMPHAAN gestationneerd geweest. In die tijd is men er voor het eerst toe overgegaan op Klein Curaçao een soort baken op te richten. Onder leiding van Overste Dingemans (beslist een voorvader van pa Dingemans uit „De Passaat") bouwde de bemanning van zijn schip daar een soort pyramide van op elkaar gegooide losse kraaksteen. De bedoeling was hiervan een hoge stompe toren te bouwen, maar de dood van Dingemans liet het plan onafgewerkt.

Dit baken diende slechts voor overdag, want er was geen licht bij. Teenstra schreef niet veel jaren later, dat hij de resten van dit bouwwerk op twee mijlen afstand bij helder weer kon zien.

Onder het bestuur van Gouverneur Jhr I. J. Rammelman Elsevier Jr (1848—1854) werd dit primitieve bouwsel door een echte vuurtoren vervangen, waaraan de naam Prins Hendrik werd gegeven. Deze heeft geen bijzonder lang leven gehad, want hij viel als slachtoffer van de grote orkaan van 23 September 1877. Een zware steenklomp werd door de zee omhoog geslingerd tegen de lantaarn van de vuurtoren en viel door de verdiepingen van de toren weer naar beneden.

Er was geen enkele Curaçaoënaar op het eilandje aanwezig tijdens die grote orkaan. De enige ooggetuigen waren twee Engelsen van de fosfaatmaatschappij van John Godden en een Bonairiaan, Anton Plar.

M. D. Latour O.P.

Van de Rechtbank

Intrekking rijbewijs voor 4 jaren

Willemstad. — Eenieder kan zich waarschijnlijk de grote ravage nog herinneren, die ontstond bij de botsing tussen twee auto's op de Weg naar Welgelegen. Een chauffeur van een personenauto reed 's nachts met een vermoedelijke vaart van plm. 80 km. de helling ter hoogte van het Recreation Park op in de richting Cas Chikitu. Hij passeerde op de helling een voor hem rijdende personenauto op het moment toen een tegenligger naderde. De chauffeur, behoorlijk onder invloed van sterke drank, die hij op peil hield door tijdens het rijden brandy te slikken, week naar rechts uit, maar haakte met zijn achterbumper in de voorbumper van de wagen, die hij passeerde. Beide voertuigen sloegen over de kop en sleurden een 30 meter over de straat.

Bij deze aanrijding werd een meisje, dat bij de dronken rijder in de wagen zat, ernstig gewond. Zij moest naar het Hospitaal en verbleef daar vier weken met een diepe wonde aan haar schouder. De officier van Justitie, Mr. W.R. Boom eiste voor dronken rijden Fls. 50.— boete subsidair 20 dagen, voor het veroorzaken van letsel door schuld een boete van Fls. 100.— subs. 40 dagen en vroeg ontzegging van de bevoegdheid tot het besturen van motorrijtuigen voor de tijd van vier jaar.

Uitspraak conform de eis.

Muziekuitvoering

Willemstad. — De Vincentius-Harmonie onder leiding van J. J. Martiena geeft op Zondag 18 Juni om 19.30 uur op het Brionplein een muziekuitvoering.

Uitgevoerd worden: Serenade, mars (A. v. Leest); Tournesol, ouv. (J. Curtois); Denise, wals (A. Rulland); Sanctuary of the Heart (A. W. Ketelby); El Sueño, vals (M. G. Mathilda).

Na depauze: Entrée de Concours, mars (C. J. N. Cort); Doopfeest in de Bergen (G. Gademe); Ozama, son (R. Th. Palm; The Oracle, ouv. (O. Taylor) en Dansmuziek.

Declamatie voor de rijpere jeugd

Willemstad. — In het kader van de Curaçaose Boekenweek 1954, organiseren de gezamenlijke boekverkopers van het eiland o.m. een declamatiewedstrijd voor de rijpere jeugd, welke dank zij de welwillende en enthousiaste medewerking van Radio Hoyer via deze omroep wordt uitgezonden op Zondag 1 Augustus, half zes n.m. in een extra uitzending. Gegadigden voor deelname aan deze wedstrijd worden namens de boekverkopers verzocht zich hiertoe aan te melden bij de heer H. Dennert, C.C.C., de Ruyterkade 46 D, op Dinsdag 20 Juli a.s., tussen kwart over drie en half vijf.

Hierbij ontvangen zij dan nadere mededelingen. De wedstrijd staat onder leiding van de heren Anton W. Vogelsang en Henk Dennert. Er zijn drie prijzen beschikbaar gesteld, t.w. boekenbonnen met een resp. waarde van f. 10.—, 7.50 en 5.—. Wij wekken voornamelijk de leerlingen van de hoogste klassen van onze middelbare scholen op aan de wedstrijd deel te nemen.

Om de Curaçaose kampioenschappen

Willemstad. — De uitslagen van de gisteren gespeelde tenniswedstrijden om het kampioenschap van Curaçao luiden: Gerharts slaat Bakhuis met 6—3, 6—3 en 6—1.

Hedenmiddag is de finale dames tussen Mej. De Vos—Burghart en Mevr. Hofland. De finale heren tussen Gerharts en Pimentel wordt morgenmiddag verspeeld. Het beloven zeer spannende wedstrijden te worden.

Aanvang beide wedstrijden om 16 uur.

SSA-cricketcompetitie

Suffisantdorp. — Van de B-klasse ontmoeten Zondag a.s. op het veld achter de bioscoop Courageous en Hairoun elkaar in het station. In de C-klasse spelen Renown en Coral. Aanvang van de wedstrijden 09.30 uur v.m.

Voetbal van de week

Suffisantdorp. — Zondag spelen in het stadion Uniao Portuges v s Mariniers (Suffisant). (Aanvang 16 uur.) Maandagavond (19.30 uur) Excelsior v s Vitesse. Dinsdag (18.30 uur) Feyenoord Jr. v s R.C.A. Jr. en om (20.00 uur) Asiento 1 v s Madereinse.

Week-end dienst

Suffisantdorp. — Voor bijzondere gevallen kan dit week-end, de hr. A. Melfor op tel. 0-3142, bij geen gehoor tel. 2400, worden opgebeld.

Engelsen gaan sporten

Suffisantdorp. — Onder auspiciën van de Engelse dorpscommissie vinden Zondag in de B.W.I.-club in het Suffisantdorp „indoor games" plaats. Het programma vermeldt o.a. tafel-tennis, schaken, dammen, bridgen en domino. Deze eendaagse competitie, waaraan leuke prijzen zijn verbonden, stond op het programma van de feestviering van de verjaardag van H.M. Koningin Elizabeth maar kon door onvoorziene omstandigheden toen geen doorgang vinden.

Niet alleen op Curacao....

Parkeerruimte ook elders schaars

Willemstad. — Wij weten allen wel, dat het parkeerprobleem een hoop zorgen baart. Probeer maar eens in de volle hitte van de dag de auto ergens een plaatsje te geven. De binnenstad steunt en zucht, zowel van de hitte als van de talrijke auto's. Om U een beeld te geven, dat Willemstad en het parkeerprobleem ook niet alles is, laten wij hieronder een schets volgen, hoe het elders is. Ook daar weet men wat het zeggen wil, meer auto's te bezitten dan parkeerruimte.

Opmerkelijk is, dat er in Amerika op een bevolking van 161 millioen zielen 45 millioen personenauto's rondrijden. In een stad als Atlanta bijvoorbeeld met 400.000 inwoners, rijden 300.000 auto's.

Dit enorme autoverkeer schept uiteraard zeer grote problemen. Het grootste probleem, waarmede men in Amerika te kampen heeft, is dat van de parkeerruimte. Al het mogelijke wordt er gedaan, om dit probleem op te lossen, maar eenvoudig is dit niet. Een plaats als Atlanta bijvoorbeeld, heeft 19.000 parkeerplaatsen nodig, om het grote aantal auto's te kunnen verwerken. Voorts is het aantal taxi's, dat in de Amerikaanse steden rondrijdt, ouitengewoon hoog. In Washington, met zijn 800.000 inwoners, rijden bijvoorbeeld 10.000 taxi's, in New York ligt dit cijfer verhoudingsgewijs nog hoger. Ondanks deze zeer grote rijdichtheid, ligt het tempo van het verkeer hoger dan de experts hadden verwacht. De discipline in het verkeer staat bepaald op een hoger niveau dan in de meeste landen van Europa, met uitzondering dan van Engeland, dat ook boven derest van Europa uitsteekt.

De heer Nahr 25 jaar in dienst van D.O.W.

Hartelijke huldiging en als geschenk een promotie

Willemstad. — Waarschijnlijk zullen weinig jubilarissen een verrassing beleven als de heer C. H. Nahr gistermiddag tijdens zijn huldiging beleefde. De heer Nahr was gisteren namelijk 25 jaar in dienst van de D.O.W. en toen hij hiervoor gehuldigd werd in een der grote loodsen op Parera, deelde de Gedeputeerde Jonkhout hem mede, dat hij bevorderd is tot opzichter.

Ruim 140 man stond achter de Jubilaris geschaard en vele chefs van dienst waren aanwezig, toen de heer Ir H. de Kiewit, hoofd Openbare Werken, de heer Nahr toespraak. De heer De Kiewit memoreerde in het kort, dat de heer Nahr, toen hij in dienst trad bij D.O.W. al direct in de Timmerwerkplaats is te werk gesteld en hoe hij na twee jaar baas werd. Drie en twintig jaar lang is hij baas geweest en talrijke belangrijke werken, o.a. de houtconstructie van de volkswoningen, Cultureel Centrum en werk voor de luchthaven, H.B.S. en niet te vergeten de pontons van de brug.

In de slappe tijd brachten de aanvaringen van de brug heel wat spoedkarweitjes, die door de heer Nahr kundig gefikst werden. Met het grote vakmanschap, dat de heer Nahr bezit, moet het een vreugde zijn geweest hier een kwart eeuw te mogen werken, aldus het hoofd O.W. De heer De Kiewit bood de jubilaris vervolgens een zilveren theewagentje aan namens het gehele personeel.

Trots!

Hierna nam de Gedeputeerde Jonkhout het woord. Deze merkte al direct op, dat het een mode is geworden deze jubilea, want Donderdag, een dag tevoren, is de heer P. A. A. Adamus, die eveneens 25 jaar in dienst is, gehuldigd. De heer Jonkhout verklaarde, dat O.W. trots kan zijn, dat mensen zoals Adamus en Nahr in haar dienst zijn. En, zeide de Gedeputeerde, Donderdag in zijn toespraak tot de heer Adamus, dat deze zo beweeglijk is, van de heer Nahr moest hij zeggen, dat deze als een boom onbeweeglijk in de timmerwerkplaats stond en iedereen, die bij hem kwam, hielp. De heer Nahr heeft bewezen het vertrouwen van de overheid waard te zijn. De heer Jonkhout feliciteerde de jubilaris namens het Bestuurscollege en bracht dank voor hetgeen hij gepresteerd had, eerst voor de Nederlandse Antillen en later voor het Eilandgebied. Hiermede ging de Gedeputeerde in het Papiamento verder.

Gepromoveerd

In een geestdriftige toespraak maakte de Gedeputeerde bekend, dat de heer C. H. Nahr tot opzichter van D.O.W. is benoemd. De Gedeputeerde noemde de heer Nahr Charlie, omdat hij deze reeds langer dan vandaag kent. De heer Jonkhout verklaarde, dat Charlie Nahr verdient tot opzichter gepromoveerd te worden. Nooit heeft hij een kruiwagen gehad om hem vooruit te helpen, terwijl hij toch hard heeft gewerkt.

De jubilaris, die zeer ontroerd was, dankte de Gedeputeerde en de heer De Kiewit voor hun woorden, terwijl hij tevens de heer Jonkhout verzocht aan het Bestuurscollege zijn dank over te brengen voor zijn benoeming en voor de enveloppe met inhoud, welke hij had ontvangen.

Altijd beheerst

De heer Buto, ex-chef werkplaatsen, noemde de jubilaris ook een groot vakman en hij zeide, dat hij niets had toe te voegen aan de woorden van de Gedeputeerde Jonkhout en Ir De Kiewit. De plichtsgetrouwheid van de heer Nahr heeft hij altijd hogelijk gewaardeerd. In de tijd, dat de heer Buto chef was, zijn beiden veel in aanraking met elkaar geweest en het is in elk bedrijf zo, dat er wel eens hoge woorden vallen. Maar de heer Buto heeft de jubilaris nog nooit kwaad gezien. Zeer belangrijk werk heeft de heer Nahr verricht bij de aanvaringen van de brug vorig jaar. „En", zo ging de heer Buto verder, „wanneer iemand het verdiend heeft dan is het de heer Nahr."

Na deze mooie woorden bracht men op de feesteling een toast uit.

K.L.M. gasten uit Ecuador

Willemstad. — Vanaf heden is in het luchtnet van de KLM opgenomen de stad Guayaquil in Ecuador. Ter ere van deze gelegenheid is een aantal vooraanstande personen uit Quito en Guayaquil door de KLM uitgenodigd om als haar gasten een retourvlucht naar Europa mee te maken.

Zondagavond om 18.25 uur wordt het gezelschap op het Dr. Albert Plesmanveld verwacht.

Uit Quito zullen arriveren de Heer William McIntosh, directeur van Ecuadorian Tours, de heer Eduardo Proano, directeur van Metropolitan Touring, beiden vergezeld van hun echtgenotes en de heer Gustavo Romero Artita, Chef van de Immigratiedienst te Quito.

De gasten uit Guayaquil zijn de heren Juan Martin Schotel, Nederlandsch Consul aldaar, Francisco Perez Castro, Directeur van „El Universo", Francisco Nicolaides, Directeur Ecuadorian Tours, Simon Canarte, Directeur „El Nacion" en General Ricardo Astudillo, Chef Douane te Guayaquil.

Hotel exploitatie cijfers bekendgemaakt

Willemstad. — In de bijeenkomst op Chobolobo heeft de heer L. Nederhorst de opmerking gemaakt, dat de exploitatiecijfers, die tot nu toe omtrent het Waterfort Hotel zijn geproduceerd, niet voldoende zijn uitgewerkt en daarom geen voldoende inzicht geven aan degenen, die zijn aangezocht investeringen te verrichten.

Gevolg gevende aan het verzoek van de heer Nederhorst worden de reeds bekende cijfers vrijblijvend aan geïnteresseerden verstrekt, onder uitdrukkelijke mededeling, dat zij, nadat het bedrag van ƒ 800.000,— in principe is voltekend, nader met de I.H.C. zullen worden bezien en in een vergadering van alle toekomstige aandeelhouders zullen worden besproken.

In hoeverre heeft Heitlager schuld?

Willemstad. — Naar wij over de zaak Heitlager—Aeroclub Curaçao vernemen (zie „Amigoe" van 14 Juni jl.), heeft de Aeroclub de Raad van Beheer — een instelling van de Aeroclub — gevraagd om het bedrag van de schade, dat aan het toestel is aangebracht tijdens het omslaan, vast te stellen. Tevens zal de heer Heitlager gelegenheid worden gegeven om eventuele bezwaren tegen het vast te stellen bedrag kenbaar te maken.

Het Witte Schaap van de familie

Willemstad. — Zoals wij reeds eerder vermeldden voert het A.N.V. gezelschap van Aruba een kostelijk blijspel op, nl. „Het Witte Schaap van de familie". De voorstelling vindt zijn beslag op Dinsdag 20 Juli a.s. in de Stadsschouwburg. Zij die van een kostelijke geschiedenis willen genieten, verzuime niet een kaart te kopen. Voor verdere bijzonderheden verwijzen wij naar de advertentie elders in dit blad.

Bokswedstrijden uitgesteld

Willemstad. — Naar wij reeds meldden, zijn de bokswedstrijden, welke in het Stadion geohuden zouden worden, uitgesteld. Vermoedelijk gaan zij door 7 Augustus as.

Van de Tour

Stralen of rouwen?

De drommel mag weten wat er met Wout aan de hand is geweest. Wout heeft sedert enkele dagen de gele trui niet meer aan zijn body gehad. Goed, ik wil geen kniesoor wezen: dat kán passeren. Zo'n ding zit een mens per slot van rekening niet aan zijn lijf gebakken; zelfs Wout niet. En omdat je een trui verliest, behoef je je hoofd nog niet te verliezen.

Zei Wout nu maar, toen hij het kostbare kleinood uit moest trekken, tot de Pel en over diens hoofd heen tot ons allen: „Hoor eens hier jongens, ik vind het ontzettend, maar ik kon hem niet langer houden." Neen, Hád hij dat gezegd, dan hadden wij er — hoewel innerlijk verpletterd — tot op zekere hoogte vrede mee gehad. „Wout", hadden wij dan geantwoord, „Wout, het is natuurlijk verschrikkelijk wat er gebeurd is. En eigenlijk heb je een flinke aframmeling verdiend. Maar spring nou niet meteen van wanhoop in het ravijn. Want er is nog van alles mogelijk en de Tour duurt nog lang. Kop op. Spring op je fiets en wil je de dood door de strop ontlopen, haal dan onmiddellijk die gele trui terug."

Zie, dat zou Wout ongetwijfeld die morele steun hebben gegeven, die hij nodig zou hebben gehad. Ik weet zeker, dat hij zijn petje achterover zou hebben geschoven en dat hij tandenblinkerend zou hebben gezegd: „O.K. Mister." En hij zou het hem hebben geleverd.

Maar helaas, dat is allemaal niet mogelijk. Want wat zei Wagtmans, zo gauw toen hij de gele trui verloor? Hij zei: „Ik ben blij, dat ik hem kwijt ben."

Ik heb mensen gesproken in de Sociëteit Asiento, die mij bezworen, dat hij het meende. Maar ik kón het niet geloven. „Hier moet sprake zijn van een zonnesteek", zei ik. „Of misschien is hij onderweg stiekum van zijn wiel gereden." Door Koblet of door Mallejac of zo. Die Mallejac heb ik nooit helemaal vertrouwd. Dat is geen naam voor een vent."

Maar nu heeft Wout de gele trui heroverd. Moet ik dan zeggen: „Tjasses, daar heeft-ie 'm weer" of „Hoera, hij heeft hem weer". Kortom, moet ik in dat geval stralen of rouwen?

Lightning wint van Sithoc

(Van onze Sportverslaggever)

Willemstad. — De gisteravond gespeelde wedstrijd om de play-off tussen Lightning en Sithoc eindigde in een 39—36 overwinning voor eerstgenoemde. Van meet af aan echter werd het een gelijk opgaande strijd, waarbij de stand nooit meer opliep dan enkele punten verschil. Het spel van Lightning was enigszins enthousiaster dan dat der Hoogstraatjongens, die dikwijls geij goede schotvaardigheid aan de dag legden. Vooral het einde van de strijd werd spannend, want tegen de laatste minuten stond Lightning voor met 35—34. Sithoc zette alles op alles, doch het mocht de roodhemden niet gelukken. Lightning bracht de stand op 37—34, daarna maakte Sithoc er 37—36 van, doch Lightning sprak het laatste woord en won de strijd met 39—36.

Referees waren Hernandez en Saad, scorer Figueroa.

Nog erger dan Dien Bien Phoe

Toen twee maanden geleden Dien Bien Phoe ten val kwam heeft deze ramp alom in de wereld diepe indruk gemaakt. De moedige verdediging van het fort, onder leiding van generaal De Castries, had grote bewondering gewekt en toen tenslotte de Vietminh-troepen de overwinning behaalden was men in de Westerse wereld ernstig begaan met het lot van de verslagenen. Terecht is er indertijd veel ruchtbaarheid gegeven aan de verwoede strijd die er om Dien Bien Phoe gevoerd werd.

Maar dezer dagen is er in Noord-Vietnam iets gebeurd dat, zeker vanuit strategisch oogpunt, oneindig veel erger is. Dien Bien Phoe was eigenlijk niet zo'n belangrijke vesting; maar het beleg is voor beide partijen een prestigekwestie geworden. De psychologische betekenis was groter dan de militaire, en tenslotte speelde het gewapend conflict zich af tegen de achtergrond van de kort tevoren begonnen conferentie van Genève.

Zonder krachtig verzet, is een gebied van 2500 vierk. kilometer in de delta van de Rode Rivier prijsgegeven. En het was allerminst een nutteloos terrein. De betreffende streek is een waardevol rijstland. Da daarin gelegen stad Nam Dinh, 70 km. ten Zuiden van Hanoi, kon zich beroemen op een bloeiende katoenindustrie, en ook Phat Diem, alsmede Phoely waren belangrijke plaatsen. Een bijzonder tragische bijzonderheid is dat de grote successen die de katholieke missie in dit gebied geboekt heeft tengevolge van de overgave ernstig bedreigd worden.

Omstreeks 2½ millioen mensen i. onder communistische bezetting geraakt, toen de troepen van de Franse Unie zich terugtrokken. Alleen Hanoi, na Saigon de grootste stad van Indo-China, en Haiphong, een havenplaats aan de Golf van Tonkin, zijn tot nu toe gespaard gebleven. Op het bezit van Hanoi, waar nu het Noordelijke hoofdkwartier van de Frans-Vietnamese troepen is gevestigd, zou de Vietminh ongetwijfeld grote prijs stellen. De kans is dan ook groot dat de communisten een kolossale aanval gaan ondernemen om deze vurig begeerd stad te bemachtigen.... tenzij er inmiddels een wapenstilstand gesloten zou worden.

Men spreekt momenteel van een verdeling van Vietnam langs de zestiende breedtegraad. De communisten zouden het Noordelijke stuk toegewezen krijgen, de rest — met name Cochin-China — zouden zij aan de Farnse Unie laten.

Het gebied rond Hanoi en Haiphong zou echter een „Franse" enclave worden, terwijl aan de andere zijde van de demarcatielijn twee Vietminh-enclaves moesten worden gevormd. Uit de overblijvende Geassocieerde Staten van Indo-China, Laos en Cambodja, zouden volgens dit plan de Vietminh-troepen teruggetrokken.

Op het politieke praatfront is het ook niet stil. De Russische minister van buitenlandse zaken heeft in de tussentijd de problemen met de andere Sovjet-machthebbers in het Kremlin kunnen bespreken; de leider van het Foreign Office bracht in de recente conferentie van Washington de Indo-Chinese kwestie naar voren, en de premier van China heeft met Ho Tsji Minh gepraat, na gepoogd te hebben Nehroe voor zijn visie te winnen. Er is dus weer genoeg stof tot conversatie. En Oost en West kunnen met frisse moed de discussies voortzetten.

Mendès-France, die de fatale datum waarop hij zijn beleid zal moeten verdedigen met rasse schreden ziet naderen, heeft overigens niet langer willen wachten met de aankondiging van drastische maatregelen ter versterking van de Franse troepen in Indo-China. Hij heeft zelfs gezegd dat er dienstplichtigen naar dit Aziatische front gestuurd moesten worden indien er geen staakt-het-vuren tot stand zou komen. Of hij voor een dergelijk extreem besluit ooit de toestemming van het parlement zou krijgen is echter twijfelachtig.

Voor de communisten is de situatie in Indo-China aanzienlijk gunstiger dan voor hun tegenstanders. De achtjarige oorlog nadert het hoogtepunt. En Ho Tsji Minh kan zich beroemen op enorme successen. Er zijn in Indo-China niet alleen grote terreinverliezen geïncasseerd door zijn tegenstanders, maar — wat veel erger is — het Franse en daarmee het Westerse prestige in Azië heeft ernstig geleden.

Saluut aan de bolhoed

De schildwachten van de Horse Guards hebben opdracht ontvangen de wapens te presenteren voor ieder, die met een bolhoed op het hoofd en een paraplu aan de arm passeert. Deze order geldt niet alleen voor de wachtposten van het regeringscentrum Whitehall, maar ook voor het exercitieterrein van de Guards. De jongere officieren van het korps hebben er n.l. over geklaagd, dat de schildwachten hen niet groeten wanneer zij in burgerkleding, d.i. dus blijkbaar meestal met bolhoed en paraplu, voorbij komen. Daarom is nu deze algemene order uitgevaardigd. In de practijk betekent dit, dat de Horse Guards gemiddeld voor een op drie voorbijgangers hun zware sabel met zilveren knop moeten presenteren.

Hij werd het zat

San Francisco. — Vier dagen geleden vertrokken van San Francisco een vijftal mannen op een vlot met de bedoeling zich door de zeestromingen naar Hawai te laten voeren. Zij hadden zich voorgenomen slechts te leven van wat de zee hen bood, te weten vis en zoet gemaakt zeewater.

Zij drijven thans op een afstand van 190 kilometer van San Francisco en een der vijf, de radiotelegrafist heeft reeds verzocht van het vlot gehaald te worden.

Het vlot is voorzien van een zeil en twee buitenboordmotoren in geval van nood.

Onder de optimisten

Welk verloop heeft wedstrijd Nederland - Curacao?

(VAN ONZE SPORTVERSLAGGEVER)

Willemstad. — Zoals dit reeds altijd het geval is geweest wanneer internationale voetbalwedstrijden in het verschiet lagen, is er ook ditmaal al weer heel wat gedebatteerd over de eventuele kansen van onze bondsploeg. Ditmaal is er zelfs al zeer veel commentaar geleverd, want het gaat hier niet zomaar over de een of ander internationale wedstrijd, doch het betreft een match van formaat, de wedstrijd van de eeuw, zoals sommigen de as. ontmoeting met het Moederlandelftal reeds noemen. Wij vinden deze naam heus niet overdreven, om de eenvoudige reden, dat wij sterk betwijfelen op Curaçao nog ooit zoiets te zullen meemaken.

Wij hebben het gebeuren met groot genoegen tegemoet dat dit blad na de tweede wedstrijd tegen Wacker het eerst het idee opperde van een overkomst van de Oranjeploeg. De eerste ontmoeting met het Moederland zal met gouden letters geschreven blijven in de annalen van CVB, hoe de uitslag ook moge zijn.

Voor het eerst zal de complete Oranjeploeg op Curaçaos bodem haar krachten gaan meten met haar Curaçaos collega en afschoon overal bekend staat dat Nederland momenteel als voetbalmogenheid niet meetelt, mogen wij de kracht van de Nederlanders niet onderschatten. Eindelijk wordt ons dan de kans geboden te zien hoe het voetbal momenteel in Nederland is en ofschoon wij menen dat de zon voor het Nederlandse voetbal binnen onafzienbare tijd opgaat in verband met het door de KNVB in te stellen semi-professionalisme, is te verwachten, dat ook het Curaçaose voetbalpeil zal stijgen onder de kundige leiding van trainer Da Cunha.

Doch voordat het zover is zal er weer een seizoen of een competitie verlopen zijn. Wij zullen dus maar eens gaan kijken wat de vele voetbalvoorspellers denken van de op 25 en 29 Juli te spelen wedstrijden tussen Nederland en Curaçao. De pessimisten beweren dat het Curaçaos elftal geen kans maakt en concluderen dat uit het feit dat Nederland vele duizenden voetballers telt terwijl Curaçao ze slechts met honderden kan tellen. Wij zijn het daar echter helemaal niet mee eens. Immers uit de duizenden zijn er een kleine twintig die zullen spelen. Het gaat dus niet om de kwantiteit, maar de kwaliteit. En als wij even denken aan spelers als Hao, Matrona, de Lannoy, Giribaldi, Heiliger, Vlinder en Kripps die reeds jaren ons „Oranje" hebben verdedigd, dan behoeven wij er niet aan te twijfelen dat het er bij ons wat de kwaliteit betreft wel mee door kan. Onder hen, die ten aanzien van de Curaçaose kansen een gereserveerde houding aannemen, zijn er die menen, dat de laatste wedstrijden tegen Millionarios hebben aangetoond dat Curaçao op het gebied van voetbal in de laatste tijd is acheruitgegaan, doch ook hier zijn wij het niet mee eens. Het spel was weliswaar niet op peil, doch men ziet thans een systeem, inderdaad met minder „palomitas" en mooie trucjes dat het spel natuurlijk minder mooi maakt, doch zeker, indien enthousiast gespeeld, niet minder productief en zeker meer sluitend (vooral in achterhoede) dan vroeger. Men houde er vooral rekening mede dat onze spelers nog pas enkele maanden volgens dit systeem trainen. Wij van onze kant scharen ons bij de optimisten die geloven dat het wel zal gaan. Waarom moeten wij denken aan Dillen, die in de Nederlandse competitie een twintigtal doelpunten heeft gescoord. Waarom stellen wij daartegenover niet Ergilio Hato, die eens de beste keeper van Centraal-Amerika werd genoemd of denken wij niet aan onze sterke achterhoede en aan onze voorhoede-spelers als Bisentini, Schoop, Gomez, Heiliger en Jansen? Waarom denken wij niet meer aan de vele wedstrijden die het Curaçaos elftal tegen sterke buitenlandse clubs tot een goede einde heeft weten te brengen, niettegenstaande het zogenaamde „technisch betere spel der tegenstander"?

Wij hopen, dat de optimisten waartoe wij ons ditmaal rekenen gelijk zullen krijgen. Doch hoe het overigens moge lopen, wanneer het Rifstadion op 25 en 29 Juli a.s. getuige mag zijn van voetbal van klasse, dan komen de voetbal-kenners ruimschoots aan hun trekken, hoe de uitslag verder ook moge luiden.

K.N.V.B. worstelt met problemen

Steeds meer profs.....

's Gravenhage. — „Mijn persoonlijke mening is, dat wij straks wanneer de Bondsvergadering accoord gaat met een vergoeding aan spelers, twee aparte competities moeten organiseren; de normale voor amateurclubs en daarnaast een competitie voor betalende clubs", aldus de voorzitter van de K.N.V.B., ir H.F. Hopster.

Wanneer in één competitie amateurclubs en betalende clubs zullen worden ondergebracht, dan zullen die amateurclubs veel eerder en veel meer van hun beste spelers kwijt raken aan de beroepsclubs, dan wanneer zij in aparte competities spelen. Houden wij de profs bij elkaar en formeren zij een op zichzelf staande profcompetitie, dan blijft het amateurisme voor een groot gedeelte en zo lang mogelijk intact en het is mijn doel een zo groot mogelijk deel van de Nederlandse voetbalgemeenschap voor het amateurisme te behouden. Ik ben echter bang, dat ik weinig medestanders voor dit voorstel zal krijgen", aldus ir Hopster.

„Wanneer de bondsvergadering het voorstel van betalen plus één hoofdklasse niet zou aanvaarden, dan acht ik het niet meer verantwoord onze topspelers in het Nederlandse elftal te laten uitkomen tegen dezelfde tegenstanders als in het verleden. Dat zal toch steeds maar weer onaangename nederlagen opleveren en dat werkt ontmoedigend op de spelers".

Steeds meer profs

Inmiddels blijft het proffesionalisme groeien.

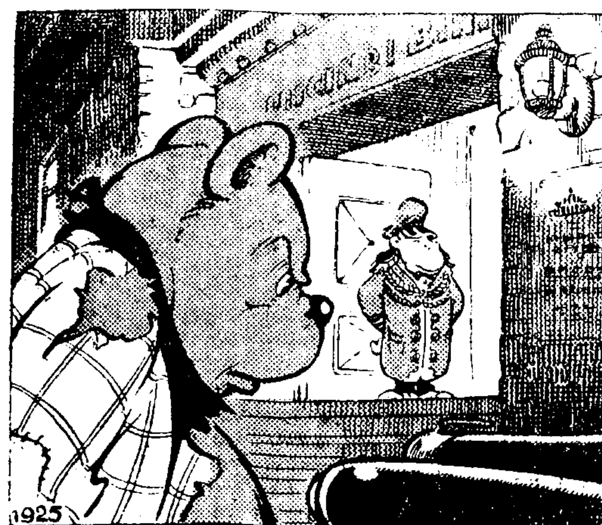
Intussen hebben weer enkele bekende spelers een contract afgesloten met profvoetbalclubs. De Ajacied en international Hans Boskamp tekende voor „Amsterdam", alsmede de Blauw Witters Tolmeyer, Mesman en de R.C.H. midvoor Gallis. Cor van der Hart, die de laatste jaren voor Rijssel uitkwam, heeft overeenstemming bereikt met de profclub Fortuna 1954 Geleen en de beroepsclub Utrecht contracteerde een aantal spelers, onder wie de oud-international Van der Bogert (D.O.S.).

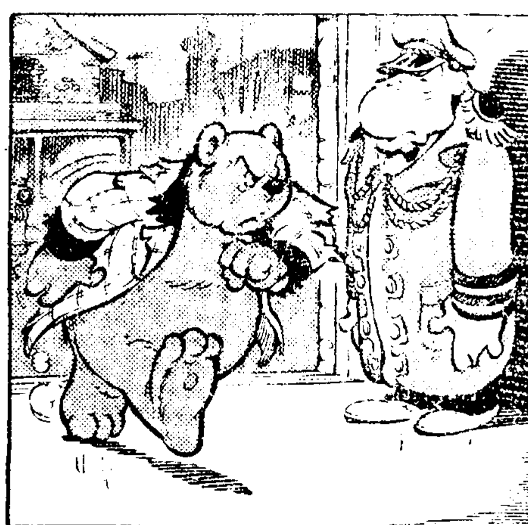
Bonn. — De West-Duitse regering heeft in haar officiële inlichtingen bulletin gezegd, dat zij reden had te hopen, dat het geallieerde bezettingsstatuut dit jaar zal worden opgeheven.

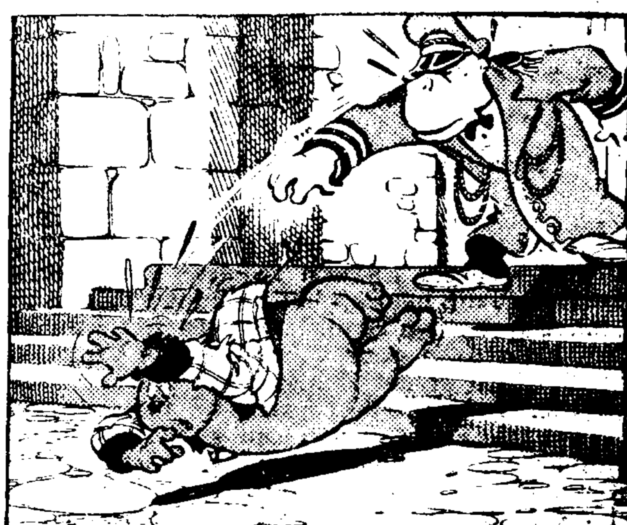
Washington. — De Amerikaanse luchtmacht zal in de komende herfst een tweede escadrille onbestuurde, langs radiografische weg voortbewogen bommenwerpers van waaruit de „Matador"-raketten kunnen worden afgeschoten, naar Duitsland zenden, aldus is te Washington bekend gemaakt.

Tom Poes en het kunsthars-hart

1825

1925. — Bij het vallen van de avond kon men heer Bommel voor het gebouw van de Kleine Club aantrefffen. Tom Poes was naar huis gegaan, omdat hij begreep, dat hij zijn vriend toch niet verder kon helpen. Heer Ollie zou vanzelf wel weer opknappen, meende hij. En dan zouden ze samen gezellig op avontuur uitgaan.

Maar het was duidelijk, dat dit zo snel niet ging. Heer Ollie maakte een innerlijke tweestrijd door, terwijl hij daar in zijn gescheurde jas naar de mooie auto's voor het fraaie bouwwerk stond te kijken.

„Nu zitten ze daarbinnen pret te maken!" mompelde hij bitter. „En dat, terwijl ze toch denken, dat ik een arm heer ben geworden. Want ze weten niet, dat ik niet écht arm ben en dat ik maar net gedaan heb alsof, als iemand begrijpt, wat ik bedoel! Maar er is niemand, die zich iets van mij aantrekt! Ze deugen niet — net als ik altijd al tegen Tom Poes zei. Bah! Ik ga ze de waarheid eens zeggen! Ik zal ze ferm op hun plaatsen zetten en hun gedachten eens een andere wending geven! Ik zal ze!

En met deze gedachten liep hij driftig en vastbesloten langs de zwaar geboude portier heen, op weg naar het besloten speelzaaltje waar de markies op dat moment een voordracht hield over een mooi onderwerp.

Helaas, hij kwam niet ver. Want de portier, die zijn plicht begreep, en overigens ook strenge orders had, greep hem bij de revers van zijn schamele jas, draaide hem om en wierp hem met een krachtige beweging de straat op.

En zo zat hij daar half versuft op de stenen in de avondwind, terwijl het verkeer langs hem raasde........

De wereld rond

Tokio. — Van Japanse zijde is medegedeeld, dat de Japans-Cubaanse besprekingen om te komen tot een handelsovereenkomst te Washington worden voortgezet. De besprekingen schenen op een gegeven ogenblik vastgelopen te zijn. De moeilijkheden schijnen te liggen rond de discussie over de texielprijzen.

Cairo. — In Egypte is thans een groot proces tegen communisten gaande voor een militair hof. In totaal staan 25 Egyptische communisten terecht. Onder hen bevindt zich een oud-kapitein van de „ijzeren garde" van Koning Faroek, evenals twee vrouwen, die beide geprotesteerd hebben dat zij voor een militair hof terecht staan.

Londen, — Een lid. van het politiek bureau van de Poolse (communistische) Verenigde Arbeiderspartij, Zenon Nowak, heeft verklaard dat door laksheid en sabotage van boeren stagnaties optreden in de melk- en vleeslevering, aldus meldde het Poolse persbureau PAP.

Ook zijn de boeren te traag in het betalen van landbelasting.

Athene. — Stephanopoulos, de Griekse minister van buitenlandse zaken, heeft medegedeeld, dat het Balkan-verbond tussen Griekenland, Turkije en Zuid-Slavië op 21 Juli in Bled (Zuid-Slavië) getekend zal worden, na afloop van een bijeenkomst van de ministers van buitenlandse zaken der betrokken landen, die op 18 Juli begint.

In het vroegere Mesopotamië is een stelsel van bevloeiïngskanalen van ongeveer 160 kilometer lengte gevonden, dat ongeveer zesduizend jaar oud is, aldus is door prof. Albrecht Goetze van de Yale Universiteit medegedeeld. De kanalen waren ontdekt door een expeditie, die onder leiding stond van Thorkild Jacobsen van de universiteit van Chicago.

Londen. — Naar te Londen verluidt, worden proefvluchten gemaakt met een De Havilland D. H. 110 straaljager met beweegbaar staarvlak, dat dient om de manoeuvreerbaarheid bij snelheden groter dan die van het geluid te verhogen.

Trekken K.A.B. en I.C.V. zich terug uit Intern. Arbeidsorganisatie?

Intern. Christelijk Vakverbond is wederom geweerd

Men schrijft ons uit Nederland:

„De Kath. Arbeidersbeweging en het Intern. Christelijk Vakverbond zullen ernstig moeten overwegen of zij nog langer hun medewerking kunnen geven aan de Intern. Arbeidsorganisatie, waarvan het universele karakter bewust geweld is aangedaan door vertegenwoordigers van de christelijke vakbeweging uit de Raad van Beheer te weren. Het is zelfs niet uitgesloten, dat wij er bij de Ned. regering op aan zullen dringen het contact met de I.A.O. geheel te verbreken. Het moet voor de regering van ons land, waarin de christelijke vakorganisaties (K.A.B. en C.N.V. samen) het sterkst zijn, onverdraaglijk zijn, dat men in Genève een dergelijke houding heeft aangenomen." Dit verklaarde ons de heer Jac. Alders, lid van het Verbondsbestuur der K.A.B., tijdens een onderhoud dat wij met hem mochten hebben na zijn terugkeer uit Genève, waar hij als afgevaardigde van de Nederlandse arbeiders de jaarlijkse conferentie van de I.A.O. had bijgewoond.

Zoals men zich herinneren zal, is de Nederlander Serrarens, secretaris van het Int. Christelijk Vakverbond (I.C.V), drie jaar geleden niet herkozen als lid van de Raad van Beheer van de I. A. O. Met hem verdween de enige vertegenwoordiger van het I. C. V. uit deze Raad, die om de drie jaar opnieuw gekozen wordt en tot taak heeft de jaarlijkse internationale arbeidsconferentie voor te bereiden. Tevoren was het besluit gevallen, dat niet meer dan één afgevaardigde uit een bepaald land gekozen mocht worden. In de plaats van de heer Serrarens werd de heer Vermeulen (N.V.V.) gekozen. Het N.V.V. bleek echter bereid tot medewerking aan een rouleersysteem tussen Nederland, Frankrijk en België, wat betreft de afvaardiging van een arbeidersvertegenwoordiger uit het I. C. V., doch de socialistische bonden van Frankrijk en België voelden er niets voor, zodat het plan niet doorging.

Dit jaar ontstond er een nieuwe mogelijkheid weer een vertegenwoordiger van het I. C. V. in de Raad van Beheer te krijgen, toen besloten werd het ledental van de Raad van 32 op 40 te brengen, waaronder 20 vertegenwoordigers van de regeringen, 10 van de werkgeversorganisaties en 10 van de arbeidersorganisaties. Het I. C. V. zag gaarne zijn voorzitter, Gaston Tessier uit Frankrijk, tot lid van de Raad van Beheer gekozen en met de Force Ouvrière (de Franse socialistische vakbeweging) werd overeengekomen, dat Tessier de plaats van de onlangs overleden Jouhaux (oud-voorzitter van de Force Ouvrière) zou innemen.

Bij de candidaatstelling bleek echter, dat de Franse socialisten hun voorzitter Bothereau candidaat stelden met het gevolg, dat hij gekozen werd in plaats van Tessier. Tevoren was in het bestuur van de arbeidersgroep van de I. A. O. de heer Vermeulen (N.V.V.) gekozen, terwijl hij slechts als adviseur de conferentie bijwoonde en de heer Alders (K.A.B.) volgens een Nederlands rouleersysteem de officiële afgevaardigde was.

„Het is duidelijk", aldus de heer Alders, „dat het I. V. V. V. (Int. Verbond van Vakverenigingen, neutraal) in de arbeidersgroep van de I. A. O. overheerst en vertegenwoordigers van het I. C. V. zoveel mogelijk weert". De heer Alders voegde er echter aan toe, dat dit verwijt niet de heer Vermeulen gold, die zijn plaats in de propositiecommissie als bestuurslid van de arbeidersgroep afstond aan de heer Alders.

De heer Alders moest nadien constateren, dat het I. V. V. V. bij het weren van christelijke vertegenwoordigers een grotere eensgezindheid demonstreerde dan ten aanzien van het al of niet toelaten van communistische vertegenwoordigers in de I. A. O. Reeds in 1937 had het I. C. V. geprotesteerd tegen erkenning van de mandaten van de Russische arbeidersvertegenwoordigers, omdat zij geen vertegenwoordigers waren van een vrije vakbeweging. De geloofsbrieven-commissie verwierp echter het protest met instemming van het toenmalige Wereldvakverbond, waarvan het I. V. V. V. deel uitmaakte.

De Russen traden in 1938 uit de I. A. O., maar meldden zich dit jaar weer. Het I. C. V. protesteerde wederom, het I. V. V. V. nu ook. Doch wede om achtte de geloofsbrieven-commissie het toelaten van Russische afgevaardigden niet in strijd met de letter van de constitutie van de I. A. O. Het minderheidsrapport van de commissie stelde zich op het standpunt, dat de vrijheid van vakvereniging in Rusland in strijd is met de preambule van de constitutie, die streeft naar algehele vrijheid van vakvereniging, zowel voor werkgevers als voor werknemers.

Het minderheidsrapport werd in de plenaire vergadering van de I. A. O. verworpen na een hevig debat, waaruit bleek, dat er in de kringen van het I. V. V. V. grote meningsverschillen waren. Vele arbeidersafgevaardigden, die tot het I. V. V. V. behoorden, stemden ondanks hun eigen protest vóór toelating van de communisten.

„Het is ook om deze houding van het I. V. V. V., dat de K. A. B. zich zal moeten beraden over naar houding ten opzichte van de I. A. O.", aldus besloot de heer Alders.

Zeven weken in de Sovjet-Unie X

De houding van de communistische partij blijft anti-godsdienstig

ALLEEN OUDE MENSEN KOMEN IN DE KERK

In Kharkov kreeg ik in het theater „Marion Delorme" te zien. Waarom hebben de Sovjet-autoriteiten dit zeer oude stuk weer op het repertoire genomen en hebben zij zoveel geld uitgegeven om het zelfs in verzen te doen vertalen? Om tal van gemakkelijk te onderkennen redenen. Op de eerste plaats tonen de beide helden van Victor Hugo voor hun dood een grote dapperheid en vormen zij de incarnatie van de trouwe liefde, twee Sovjetdeugden. Vervolgens is Lodewijk XIII het type souverein, dat gemakkelijk belachelijk te maken is, hetgeen een zinspeling betekent op het Tsarenregiem. Tenslotte verschijnt in de laatste acte, helemaal in het rood, kardinaal Richelieu. Hij zendt de beide onschuldigen naar het schavot. Men ziet dus: de propaganda is ijverig.

Intellectuelen door propaganda besmet

Hoewel de godsdienst getolereerd wordt, moet men ook rekening houden met de communistische partij wier houding anti-godsdienstig is gebleven, naar het woord van Stalin: „De partij kan niet onverschillig blijven ten aanzien van de god dienst." Kortelings nog verklaarde de „Komsomolskaia Pravda", het centrale orgaan van de communistische jongeren in de Sovjet-Unie, in een hoofdartikel: „De Kerk is de vijand van de wetenschap. Zij onteert haar door te erkennen dat er krachten en dingen zijn die boven de mens uit gaan. De godsdienst, door en door conservatief als zij is, en instrument in handen der bezittende klassen, leert aan de onderdrukte klassen onderwerping, geduld en keert hen af van de strijd tegen de uitbuiters om een werkelijk geluk op aarde."

Er is geen twijfel aan of de overgrote meerderheid der Sovjet-intellectuelen is door deze propaganda besmet. Zij is agnostisch en zelfs militant atheïstisch. Het materialisme van de „intelligentsia" is bijzonder verontrustend, omdat deze élite van 't nieuwe Rusland, die ieder jaar meer aan belangrijkheid wint, steeds meer het skelet zal gaan vormen van het regiem waarvan zij wellicht zelf eens een evolutie zal wensen. Het is een partijlid niet toegestaan een kerk te bezoeken, voor de kerk te trouwen of er zijn kinderen te laten dopen. Doet hij het toch, dan loopt hij gevaar openlijk berispt te worden of zelfs uitgestoten te worden uit de partij. Als men geen lid is van de communistische partij is het eveneens beter zich niet in de kerk te laten zien, als men tenminste zijn carrière niet wil vergooien.

Ik ben eens een keer een kerk binnengekomen op het ogenblik dat een pope twee dopelingen inschreef. Een tweetal mensen hield het eerste kind boven de doopvont. Het andere kind was alleen met zijn moeder. Toen ik wegging merkte ik, dat een officier van het rode leger moeite deed om zich in het duister van de kerk te verbergen. Hij hield zijn ogen voortdurend gericht op wat zich in de doopkapel afspeelde. Ongetwijfeld was het de vader van het tweede kind, die ondanks alles er op stond de doop van zijn kind bij te wonen.

Staatshoofd is God

Het Sovjet-regiem moge er dan al niet in geslaagd zijn de exploitatie van de ene mens door de ander te doen verdwijnen, de verering van de ene mens voor de andere — bestaat er wel iets afschuwelijkers? — bestaat in Rusland sterker dan waar ook ter wereld. Toen ik na mijn vorige reis door de Sovjet-Unie, twintig jaar geleden, mijn reisaantekeningen noteerde, schreef ik: „Lenin is de nieuwe Russische God geworden. Overal is zijn standbeeld in de plaats der Ikonen gekomen." Diezelfde verering voor het staatshoofd is sinds de dood van Stalin nog opmerkelijker geworden. In heel Rusland worden standbeelden opgericht te zijner ere.

De geestelijkheid tenslotte mag niet preken in de kerken, noch catechismusonderricht geven aan kinderen. Er bestaan in Rusland natuurlijk geen confessionele scholen en ook geen godsdienstcursussen op de officiële scholen. Godsdienstonderricht kan derhalve niet anders dan individueel plaats vinden van mond tot oor door de pope voor zover die er tijd voor heeft, of door de babouchka, de grootmoeder, die op de kinderen moet passen terwijl hun ouders gaan werken. Wat zou er van de godsdienst terecht komen bij ons, wanneer er hier eens even strenge maatregelen tegen haar genomen zouden worden?

Er zijn nog veel kerken open in de Sovjet-Unie. Ik ben er bijna dagelijks een wezen bezoeken. De aanblik is schrijnend. Men vindt er slechts oude vrouwen en bejaarde vermoeide mannen. Geen enkele jongere. Die ik er ontmoet heb bleven allemaal staan terwijl de menigte neerknielde om de zegen van de priester te ontvangen. Zij wilden duidelijk laten zien dat ze er alleen maar waren als toeristen en niet om de plechtigheid bij te wonen.

Ik ben geweest in de heilige stad Zagorsk. Het was 28 Augustus, het feest van Maria's laatste slaap voor haar tenhemelopneming. (De Russische orthodoxen erkennen het dogma van Maria's tenhemelopneming niet). Zagorsk is een van de heiligdommen der orthodoxie. De H. Serge van Rostov ligt er begraven in een prachtige tombe, die Ivan de Verschrikkelijke voor hem liet maken. In de Aspensky-kathedraal ligt Boris Godounov begraven. Dicht daarbij in een klein kapelletje begint nog jaarlijks de miraculeuze bron van de H. Serge te vloeien. Er zijn hier een metropoliet, een theologische hogeschool en monniken die de grote kerken van de stad onderhouden. De autoriteiten hebben met de meeste zorg de fresco's in de Kerk van de H. Serge laten restaureren. Een merkwaardige, aangrijpende gewaarwording. De galm der klokken, die met zwaar gedreun de gelovigen naar de dienst roept, welke wordt gecelebreerd door een waardigheidsbekleder van de Oosterse kerk. De buitengewone praal van de Oosterse kerk is, zoals men weet, bijzonder indrukwekkend. Zankov schreef in zijn boek over de orthodoxie: „De orthodoxe kerk is niet slechts een vereniging of een gemeenschap. Zij is een organisme. Zij is het lichaam van Christus in de meest reëele en de meest onpeilbaar mysticke zin." Deze geest van vereniging van het volk met God wordt men op dramatische wijze gewaar tijdens de viering van de eredienst, in de afwisseling van het priesterlijk gebed en de prachtig-bewogen gezangen der aanwezigen.

Op die feestdag was er dus een grote menigte samen in Zagorsk. Maar de overvolle kerken waren slechts gevuld met grijsaards en gebrekkigen. Ik ben in Kiev geweest, de heilige stad van de Oekraïne, waar de Aya Sophia momenteel wordt gerestaureerd. Maar ik heb ook de totaal verlaten kerken in Tiflis gezien. Op de Krim heb ik tevergeefs een open kerk gezocht.

RAYMOND SCHEYVEN

Engeland heeft in de in Zwitserland verspeelde wedstrijden om het wereldkampioenschap voetbal het bewijs geleverd, dat het met de Britse voetbalhegemonie gedaan is. Tegen Uruguay, een der favorieten voor de wereldtitel werd Engeland met 4—2 kansloos geslagen. Hier een spelmoment uit de strijd.

Vijftig jaar na Tsjechow's dood

Een eenvoudig en hartelijk mens

Op twee Juli vijftig jaar geleden stierf Anton Tsjechow in Badenweiler, waar hij genezing zocht tegen de tuberculose. Hij was toen 44 jaar en had wegens zijn zwakke gezondheid de laatste vijf jaar voornamelijk op Jalta, in de Krim gewoond. Die vijf jaren zijn de meest enerverende van zijn leven geweest. Toen schreef hij zijn mooiste toneelstukken „De drie zusters" en „De kersentuin", die hem op het toppunt van zijn roem brachten en tegelijkertijd de toneelgroep van Stanislawski en Nemirowitsj-Dantsjenko befaamd maakten. Hij hield open deur voor zijn vele vrienden, waaronder Gorki en Boenin, en zijn huis in het Zuiden ging soms op een society van schrijvend Rusland lijken. In die tijd trouwde hij met een actrice van de genoemde toneelgroep: Olga Knipper. Op een goede dag nodigde hij alle familie van Olga Knipper en van hem zelf uit voor een diner. De toesnellende verwanten waren enigszins verwonderd, dat noch Anton noch Olga aanzaten, maar wel de veeltallige families van beiden. Het raadsel werd spoedig opgelost.

TSJECHOW

Terwijl de respectievelijke families zich opmaakten om de dis te verorberen, werd tussen de gelieven het huwelijk voltrokken, waarna ze er onmiddellijk vandoor gingen naar Samara. Tsjechow had alle verwanten die hij er van verdacht zijn huwelijk met familiaal feestgerucht te willen opluisteren bij elkaar gebracht om een stokje voor hun plannen te steken. Het huwelijk was gelukkig, maar niet zonder de pijn en de moeilijkheden die het geluk vergezellen. Olga Knipper bleef actrice en dit maakte lange scheidingen en herhaaldelijk op en neer reizen tussen Moskou en Jalta noodzakelijk. Daarbij werd Tsjechows ziekte steeds kwaadaardiger. In 1904 was Tsjechow een afgeleefd en doodmoe mens, nauwelijks in staat om de huldigingen bij de eerste opvoering van „De kersentuin" te doorstaan. Toch verloor hij ook toen zijn zin voor humor niet. Toen één van de literatoren hem begon te bewieroken met de aanhef „dierbare en hooggeachte, ik eer in u...... " keek Tsjechow met een listig glimlachje naar Stanislawski die in de rol van Gajew met dezelfde woorden in het eerste bedrijf de kast had toegesproken, het oude familiestuk dan onder de hamer zou komen: symbool voor het verval van een generatie.

Tsjechows vrienden tekenen hem in hun herinneringen als een uiterst eenvoudig en hartelijk mens. „Ieder een die met hem in contact kwam" — schrijft Gorki — „had het verlangen om eenvoudiger en waarachtiger te worden." Velen vertellen over de onherhaalbare charme van zijn glimlachje, zijn tintelende ogen, over zijn plezier in al wat komisch was, over zijn fijne en ietwat verlegen spot, zijn aanstekelijke lach. Weinigen waren in staat om de volle maat van zijn bescheidenheid te vatten, te begrijpen dat hij achter zijn lach en zijn grapjes zijn ziekte verschool waarmee hij niemand tot last wilde zijn.

Het beeld, dat tijdgenoten en vrienden van de mens Tsjechow gegeven hebben, kunnen vele commentatoren maar moeilijk rijmen met zijn verhalen en toneelstukken. Zij vinden er zijn uiterste eenvoud en zijn menselijke warmte in terug, maar het vaak wanhopige, uitkomstloze en trieste leven van zijn helden schijnt met Tsjechows hartelijke en opgeruimde natuur in tegenspraak. Om het probleem nog toe te spitsen wijzen zij op Tsjechows uitingen tegenover Stanislawski en op enkele brieven waarin hij „De drie zusters" en „De kersentuin" karakteriseert als comedies en opponeert tegen de opvatting als zouden het drama's zijn. Wat heeft Tsjechow daarmee willen zeggen? Heeft hij de tragische portée van zijn stukken willen ontkennen? Dat schijnt ongerijmd maar wel heeft hij zich gekant tegen de naar zijn smaak te felle benadrukking van het trieste en tragische in zijn stukken door de toneelgroep van Stanislawski. Met de benaming comedie wilde hij naar voren brengen dat zijn stukken het „gewone en grijze" leven voorstelden en dat iedere toespitsing van verwikkedingen en hartstochten van een met recht dramatische ontknoping daaraan vreemd was. Het leven dat hij uitbeeldde, was wellicht triest, maar het kenmerkende van die triestheid is dat die verborgen gaat onder het lachwekkende, onder de humor. Te grote accentuering van het fond van banaliteit, wanhoop en triestheid kan gemakkelijk leiden tot sentimentaliteit vooral als men dan nog, zoals Stanislawski in „De kersentuin" gedaan had, tot meerder effect uitbundig vogeltjes laat zingen.

Bepaald onverdraaglijk werd dit werken-op-stemmingen in de interpretatie van provinciale toneelgezelschappen. Tsjechow's vriend Karpow vertelt over een opvoering van „De kersentuin" door een Sebastopolse toneelgroep in Jalta, waarbij ook Tsjechow aanwezig was. Achter de erbarmelijke décors — zo vertelt Karpow — werd zo oorverdovend gekwaakt, gefloten, getjilpt en getierelierd dat de auteurs niet meer te verstaan waren. Alleen de hese bas van de souffleur was daarbovenuit nog duidelijk te horen. De man kwam letterlijk uit zijn hok gekropen om de acteurs van dienst te kunnen zijn en deze laatsten vielen herhaaldelijk in „tragische pauzen" om de hun toegebaste tekst te kunnen opnemen. Tsjechows reactie kwam enkele dagen later: „Ik zou willen dat ze mij speelden zonder vogels en zonder requisieten-stemmingen... Iedereen wil de groep van Stanislawski naapen, maar wat Stanislawski bereikt met eindeloos geduld, wordt bij hen alleen maar een quantum geluiden waarin de tekst verloren gaat. En ik zou willen dat ze ook bij Stanislawski minder requisieten-toneel gaven." Sprekende over de opvoering van zijn Kersentuin door deze groep zei Tsjechow: „Is dat mijn Kersentuin?...... Ik schrijf over het leven.... Het doodgewone, grijze leven...... Dat is iets anders dan dat weemoedig gejammer... Ze maken van mij 'n huilebalk...... ik die een paar delen vrolijke verhalen geschreven heb..."

Met alle erkentelijkheid en dankbaarheid, die Tsjechow in meerdere van zijn brieven de Stanislawski-groep betuigde, laat het toch geen twijfel dat hij de interpretatie van zijn stukken eenvoudiger gewild had, het verdriet verborgener en bedekter, zoals hij ook zelf zijn verdriet diep verborg achter een glimlach, een grap, achter veel hartelijkheid. Hij verstond de kunst om niemand te laten merken dat hij ziek was en meer: hij was ook in staat er zelf bovenuit te leven, ofschoon hij als arts wist dat hij ten dode was opgeschreven. Nog drie uur voor zijn dood vertelde hij Olga Knipper een grappig verhaal en hij nam bij haar iedere gedachte aan de zeer dichtbije dood weg. Zijn vrouw heeft de herinnering aan zijn laatste momenten opgetekend: „Anton Pawlowitsj' dood was stil en rustig", schrijft zij. „Voor de eerste keer in zijn leven was hij in de voornacht wakker geworden. Hij vroeg om de dokter. Een gevoel van iets dat tegelijk groots en tegelijk onafwendbaar was, gaf aan al wat ik deed een afgemeten, kalme zekerheid. Maar gedurende enige ogenblikken voelde ik me helemaal verloren: gevoel van eenzaamheid en hulpeloosheid in een groot slapend hotel vol mensen. Toen schoot met te binnen dat er twee ons bekende Russische studenten in het hotel woonden — twee broers — aan één van hen vroeg ik om de dokter te gaan halen, zelf ging ik om ijs om het op het hart van de stervende te leggen. Ik hoor nog alsof het pas geleden is, in de drukkende stilte van de zwoele nacht het geluid van zich verwijderde voetstappen op het knerpend grint.

De dokter kwam en beval champagne te geven. Anton Pawlowitsj ging zitten en zei duidelijk en nadrukkelijk in het Duits tegen de dokter (en hij kende bijna geen Duits): „Ich sterbe". Daarna nam hij het glas, keerde zijn gezicht naar mij toe, glimlachte zoals hij alleen dat kon en zei: „Ik heb al lang geen champagne meer gedronken." Hij dronk rustig het glas tot de bodem leeg, ging op zijn linkerzij liggen en spoedig daarna zweeg hij voor altijd."

JAN VAN DER ENG

Naast de Tour heeft Amsterdam een koningin ontvangen, in dit geval de heidekoningin uit Ede. Zij werd in het Cultureel Centrum, gelegen in het Vondelpark ontvangen door de Wethouder van onderwijs, de heer de Roos.

„New York Times" klaagt over Indonesie

In een analyse van de positie van Nederland in Indonesië schrijft de „New York Times", dat deze regelmatig slechter wordt en dat talrijke Nederlanders Indonsië verlaten. Te zelfdertijd is de positie van de Indo-Europeanen zeer kwetsbaar geworden.

De toestanden, welke zich openbaren op een ogenblik, waarop Indonesië de grootste behoefte heeft aan deskundigen voor de opbouw van zijn economie en aan een stabiele regering, worden steeds slechter. Nationalisme, aldus het blad, is begrijpelijk en het is een goede zaak, maar er kunnen zowel goede als kwade aspecten in schuilen.

Gabriel Pascal, de in Hongarije geboren Britse regisseur, die verscheidene toneelstukken van Shaw heeft verfilmd, is in de ouderdom van 60 jaar te New York overleden.

Tussen neus en lippen

Dutter

Te Quincy in Massachusetts werd de brandweer gealarmeerd door een telefoontje van de heer William Knott. Met groot materieel rukten de brandweerlieden op naar zijn huis, maar konden zelfs het kleinste vuiltje rook niet ontdekken. De heer Knott ontving de heren in grote verlegenheid: „Ja ziet u", vertelde hij, „ik was op een stoel in slaap gesukkeld en ik droomde zo levendig en helder, dat er brand was, dat ik, toen ik wakker werd, onmiddellijk de telefoon greep en u opbelde."

Televisie

Een man, die te Springfield in Illinois een vriend hielp bij het instellen van een televisietoestel, zag tot zijn verbazing plotseling het duidelijke beeld van zijn driejarig zoontje op het scherm verschijnen. Hij begreep er niets van, tot hij vernam, dat het een speciale uitzending van de politie betrof, die de ouders van het kind zocht. Het kind was n.l. uit het huis van zijn grootouders weggelopen. De grootouders dachten, dat het weer naar huis was gegaan, terwijl de vader in de veronderstelling leefde, dat het zich nog bij de oudelui bevond.

Jager

De Maharadja Martand Singh van Rewa in Midden-Indië is een groot jager voor het aanschijn van de Heer. Hij is 40 jaar en heeft reeds honderd tijgers met een welgemikt schot uit de jungle geholpen. Hij is thans aan het tweede honderdtal begonnen en heeft no. 101 al mee naar huis gebracht.

Overbodig geworden

Te Sand Gork in West-Virginia, een plaatsje van 250 inwoners, heeft men de gevangenis verkocht, omdat er al 16 jaar lang niemand in had gezeten. Koper was een vrachtrijder, die er 231 dollar voor betaalde. Wat hij ermee zal gaan doen, is nog niet bekend, maar met die 231 dollar zal de gemeente de straten laten repareren, zodat de vrachtrijder ook daar nog van profiteert.

Russische whisky

De Russen stoken thans hun eigen whisky. De drank wordt onder de naam „Sovjetskoje Viski" in de handel gebracht en schijnt een ernstige concurrent van de traditionele wodka te zullen worden, ofschoon de prijs 23 gulden bedraagt. Een grote zaak in het centrum van Moskou verkoopt van het spul ongeveer 500 à 600 halveliterflessen per dag.

Tsjoe en Lai speelt een belangrijke rol in de internationale politiek. Na de besprekingen in Genève vloog hij naar het vliegveld Palam in India, waar hij hartelijk ontvangen werd door de Indiase leider Pandit Nehroe. De Chinese Premier heeft naar zijn zeggen vruchtdragende besprekingen gevoerd.

Londen. — Dr Vovsi, een van de dokters van het Kremlin, die verleden jaar April beschuldigd werden van samenzwering om de leiders van de Sovjet-Unie te vermoorden, heeft op een groot therapeutisch congres in Moskou een inleiding gehouden over rheumatische ziekten, aldus meldt Tass, het Sovjet-persbureau.

Weer foto's van vliegende schotels

Genomen tijdens recente zonsverduisterinG

Helsinki. — In het grootste blad van Helsinki, de „Ilta Sanomat" heeft een foto gestaan, waarop een rond voorwerp voorkomt, dat door de lucht vliegt. Volgens het blad is het „de beste foto, die ooit is genomen van datgene, wat over de gehele wereld bekend is als een vliegende schotel." De foto zou gemaakt zijn door een amateurfotograaf tijdens de recente zonsverduistering.

Dr Kaarinen van het geodetisch instituut in Helsinki heeft vastgesteld, dat de foto echt is, dat het voorwerp geen natuurverschijnsel is en dat het een platte, ronde schijf is, waarschijnlijk van metaal. Op de foto kaatst het voorwerp het licht terug van een klein gedeelte van de zon, dat nog niet door de maan bedekt was. Voor die tijd wist de fotograaf zelf niet dat hij een vreemd voorwerp had gefotografeerd. Van de zonsverduistering werd in Londen een film vertoond waarop eveneens schijf-achtige voorwerpen voor bleken te komen, die men nog niet eerder ontdekt had.

Bril voor liggend lezen

Edmonton. — In een ziekenhuis in Edmonton (Engeland) kunnen de patiënten uren lezen in bed zonder dat ze daar moe van worden.

Iemand, die met dit soort glazen is toegerust, kan lezen terwijl hij op zijn rug ligt. Hij legt daarbij het leesboek op z'n maag en dank zij het feit, dat de glazen in prisma-vorm geslepen zijn (meestal met een hoek van 45 graden), wordt de tekst weerkaatst alsof de patiënt het boek verticaal voor zich houdt.

In Edmonton gebruiken kinderen, die het slachtoffer zijn geworden van kinderverlamming, deze glazen om bij te blijven met hun schoolwerk. Een tweede voordeel is, dat men ze ook achtersteboven gebruiken kan. Vandaar dat nu de patiënten het liefst met hun rug naar het raam liggen, om te kunnen zien wat er op straat gebeurt!

In het zand van MARS

door ARTHUR C. CLARKE

(Vert. door F. van Oldenburg Ermke)

1

EERSTE HOOFDSTUK

Dit is dus de eerste keer, dat je „boven" bent? zei de piloot, die als had hij niets omhanden en als was hij om een praatje verlegen achteroverleunde op zijn stoel, zodat die in de beugels heen en weer schommelde. Hij vouwde de handen achter zijn hoofd, heel nonchalant, maar zonder dat zijn passagier daardoor ook maar in het minst gerustgesteld werd.

„Ja," zei Martin Gibson, terwijl hij zijn ogen geen moment van de chronometer afhield, die nerveus de seconden wègtikte.

„Dacht ik al. Je hebt het nooit helemaal goed beschreven in die verhalen van je — al die onzin over flauwvallen als de snelheid toeneemt......... Waarom schrijft men van die onzin? Het is slecht voor de goede zaak."

„Neem me niet kwalijk," antwoordde Gibson, „maar vermoedelijk bedoel je die oudere verhalen van me. Het interplanetaire luchtverkeer was toen nog niet begonnen, zodat ik me op m'n fantasie verlaten moest."

„Mogelijk," gaf de piloot onwillig toe. Hij schonk niet de minste aandacht aan de instrumenten en ze waren pas twee minuten „los".)

„Toch moet het wel grappig voor je zijn denk ik zo, dat je dit nu meemaakt na er zo zwak over geschreven te hebben."

„Grappig", dacht Gibson, was nu juist niet het woord, dat hijzelf gebruikt zou hebben, maar hij kon zich wel in de gedachtengang van de ander verplaatsen. Tientallen van zijn helden — en schurken — hadden als gehypnotiseerd gestaard naar meedogenloze secondenwijzers, totdat de raketten hen het heelal in zouden slingeren. En nu — zoals altijd gebeurde, wanneer men maar lang genoeg wachtte — had de werkelijkheid de verbeelding ingehaald. Hetzelfde ogenblik zou voor hem over negentig seconden realiteit worden. Ja, het wàs grappig, een mooi voorbeeld van dichterlijke gerechtigheid."

De piloot keek even naar hem, las zijn gedachten en grinnikte opgewekt.

„Laat je niet bangmaken door je eigen verhalen. Ik ben eens van moeder aarde afgestapt, terwijl ik rechtovereind stond, alleen maar om te wedden. Verdraaid kinderachtig van me, maar ja......"

„Ik ben niet bang," antwoordde Gibson met overbodige nadrukkelijkheid.

„Hmmmm," zei de piloot, die zich verwaardigde om eens op zo'n klokje te kijken. De secondewijzer had nog één ronde voor zich. „Dan zou ik me maar niet zo aan m'n stoel vasthouden. Het is enkel maar berylliummangaan; je zou het eens kunnen verbuigen......"

Gedwee liet Gibson zich op zijn stoel achteroverzakken. Hij wist, dat de werkelijkheid door logisch redeneren de baas trachtte te blijven maar ze werd er niet minder werkelijk door.

„Natuurlijk," zei de piloot, nog steeds heel op zijn gemak, al hield hij nu, zoals Gibson merkte, de ogen strak op het dash-board gericht, „natuurlijk zou het niet zo prettig zijn, wanneer het langer dan een paar minuten duurde — ah, daar begint de brandstofpomp al. Trek je er maar niets van aan, als je evenwichtszin je nu parten gaat spelen. Laat je stoel maar draaien, waarheen hij wil. Doe je ogen dicht als je dat iets helpt. (Hoor je? Daar beginnen de ontstekingsraketten!) We hebben ongeveer tien seconden nodig om op volle kracht te komen — het heeft niets te betekenen; alleen moet je even wennen aan het lawaai. *Ik zeg: daar moet je even aan wennen!*"

Maar Martin Gibson was dat helemaal niet van plan. Hij was al heel elegant weggegleden in een toestand van bewusteloosheid bij een snelheidstoename, welke nog niet de vaart van een moderne liftkooi overschreed.

Hij kwam een paar minuten en een duizend kilometer later weer bij en voelde zich wel een klein beetje gegeneerd. Een straal zonlicht scheen hem vlak in het gezicht en hij besefte, dat het beschermende luik buiten aan de

ARTHUR C. CLARKE, de schrijver van ons nieuwe feuilleton IN HET ZAND VAN MARS, waarvan men de eerste aflevering hiernaast aantreft. Men leze ook de inleiding op de voorpagina.

romp weggegleden moest zijn. Ofschoon heel helder, was het licht niet zo fel, als hij wel verwacht had; toen zag hij, dat slechts een fractie ervan doordrong door het sterk getinte glas.

Hij keek naar de piloot, die over zijn instrumenten gebogen zat en druk bezig was met aantekeningen te maken in het logboek. Alles was heel stil nu behalve nu en dan een vreemd doffe knal — bijna een kleine explosie —, wat Gibson nogal verontrustend vond. Hij kuchte zachtjes om te kennen te geven, dat hij tot het bewustzijn was teruggekeerd en vroeg aan de piloot, wat dat toch was.

„Thermaal-concentratie in de motors." antwoordde hij laconiek. „Ze hebben een hitte van om en bij de vijfduizend graden ontwikkeld en koelen ontzettend snel af. Voel je je nu beter?"

„Uitstekend," antwoordde Gibson en meende het. „Zal ik opstaan?"

Na de diepste depressie voelde hij zich van de weeromstuit heel opgewekt. Het was een misleidend gevoel, doch dat besefte hij niet.

„Zoals je wilt," zei de piloot zonder veel overtuigingskracht. „Maar wees voorzichtig en hou' je goed vast."

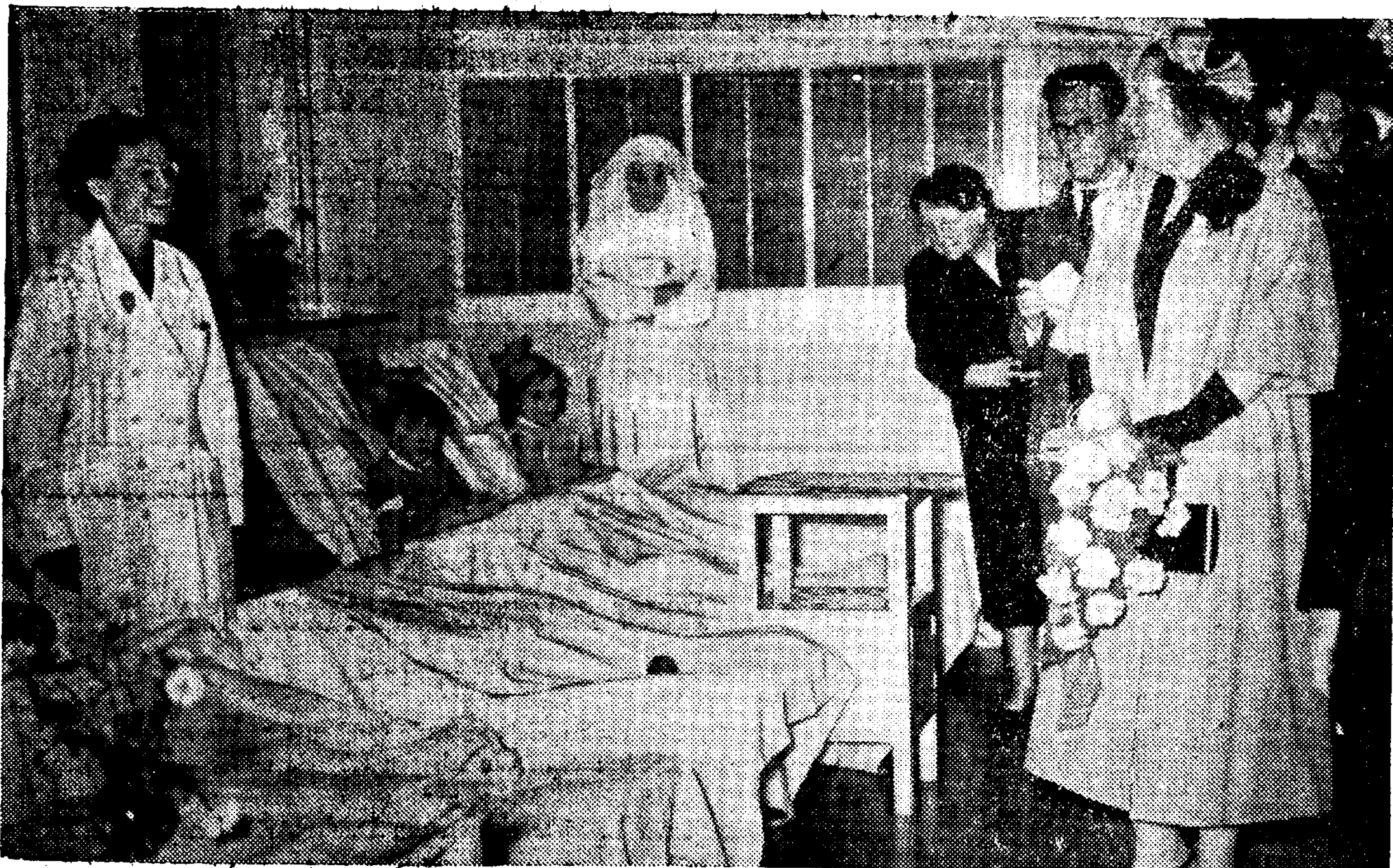
Gibson voelde een heerlijk gevoel van opwinding. Het ogenblik, waar hij heel zijn leven op gewacht had, was gekomen. Hij bevond zich in het wereldruim! Het was heel erg, dat hij het „loskomen" gemist had, maar hij zou daar wel over heen praten, als hij erover schreef.

Op een duizend kilometer afstand was de aarde nog steeds heel groot — en dat was in zekere zin een teleurstelling. De reden was niet moeilijk te vinden. Hij had zoveel honderden raketfoto's en -films gezien dat het nieuwtje eraf was: hij wist precies wat hij verwachten mocht. Daar waren de onvermijdelijke, bewegende wolkenbanden op hun langzame rondgang om de wereld. In het midden van de schijf tekenden de overgangen tussen land en zee zich duidelijk af, en een oneindig aantal kleine details was zichtbaar; maar naar de horizon toe verloor alles zich in de dikker wordende nevel. Zelfs in de kegel van helder zicht recht onder hem waren veel dingen onherkenbaar en daarom schijnbaar zonder betekenis. Ongetwijfeld zou een weerkundige de koning te rijk geweest zijn met de „levende weerkaart", welke zich daar beneden vertoonde — maar de meeste weerkundigen bevonden zich immers daarboven in de interplanetaire stations, waar ze zelfs nog een beter zicht hadden dan hier. Gibson gaf het al gauw op te zoeken naar steden en ander mensenwerk. Het stemde tot nederigheid, te bedenken, dat al die duizenden jaren van menselijke beschaving geen merkbare verandering in het panorama daar beneden gebracht hadden.

(Wordt vervolgd).

Vlootbezoek aan Oslo

Eenheden van de Nederlandse vloot hebben een officieel bezoek gebracht aan Oslo. Na de vlootschouw in Rotterdam stoomden de schepen op naar de haven van de Noorse hoofdstad. Hier ziet men het Nederlandse eskader in de haven van Oslo. Op de voorgrond de „Evertsen" en de „Kortenaer", de fregatten „Van Amstel" en „De Zeeuw". Op de achtergrond — achter het dok — het vliegdekschip „Karel Doorman".

H.M. Koningin Juliana bezocht dezer dagen Breda, waar zij het sanatorium „De Klokkenberg", dat pas geopend is, met een bezoek vereerde. De kinderzaal werd tijdens dit Koninklijk bezoek niet overgeslagen, de Landsvrouwe informeert belangstellend naar het welzijn der kinderen.

ARUBAANS TECHNISCHE SCHOOL

Gelukkige afgestudeerden verwierven het diploma

Oranjestad. — Gistermiddag had in een der lokalen van de Arubaans Technische School de uitreiking plaats van de diploma's aan hen die met goed gevolg het eindexamen van deze school hadden afgelegd. Aanwezig waren de Z.E. pastoor Burgemeester, Gedeputeerde F. Tromp, Ir. A. v.d. Berg van D.O.W., Schoolopziener heer G. Kok, de heer F. v. Drimmelen van de Watervoorziening, de directeur de heer G. Amelink, het korps leraren en de ouders van de leerlingen.

De heer G. Kok leidde de gebeurtenis van deze grote dag in, waarna de heer F. Tromp in het Nederlands en Papiaments het woord voerde.

De Arubaans Technische School was tot nu toe een school met een driejarige opleiding. Vanaf September a.s. zal dit echter een vier-jarige worden. Het eerste jaar wordt besteed om de leerlingen bekend te maken met alle vakken, dus een algemene opleiding, in het tweede en derde jaar wordt een gespecialiseerde en in het laatste jaar een zeer speciale opleiding gegeven. De heer Tromp drukte de ouders op het hart hun zonen vooral de avondcursussen te laten volgen. Er hebben zich nu 350 candidaten opgegeven voor het toelatings-examen, doch er kunnen er maar 150 geplaatst worden. Het totaal aantal leerlingen zal dan ruim 300 zijn. In de toekomst echter zal dit aantal 500 kunnen bedragen, en misschien zelfs tot 600 kunnen worden opgevoerd.

Na de redevoeringen werden de diploma's uitgereikt. De namen van de geslaagden zijn als volgt:

Machine bankwerken:

Pedro Enosensio Kelly; Cecil Leopold Richardson; Mario Britten; Agepito Montaner; Thomas Correa. Afgewezen werden 5 candidaten.

Auto montage:

Julian Alexis Daniël; Adolfo Mariano Garrido; Leonardo Rombley; Albion Alfonso Potter; Louis Brown; Harold James Krind; Wilfred Ismaël Clark; Julian Dionisio Laclé. Afgewezen werden 4 candidaten.

Electro montage:

Mariano Maduro; Veronico Pedro Werleman; Margarito Raymondo Wester; Cerilio Dirksz; Donald Phillips; Parker Davis Lake; Ralph Carlston Stuart; Simon Kelly; Rockcliff Stephens; Winston Berkel; Luis Felipo Marval. Afgewezen werden 2 candidaten.

Timmeren:

Tai Fung Lee; Marcelo Irausquin; Ignacio Florencio Tromp; Pablo Erasmus; Enrique Simplico Werleman. Afgewezen geen.

Aan de geslaagden onze hartelijke gelukwensen.

Opening speeltuin op Socotoro

Oranjestad. — Hedenmiddag om 4 uur wordt de speeltuin op Socotoro namens de Rotarians officieel door de heer O.S. Mingus overgedragen aan de Commissie van Toezicht, bestaande uit de heren N. Britten, A. Reyes, J. Lo Fol Fan en G. Volkerk.

Naar de States

Oranjestad. — Gistermorgen vertrokken twee prominente figuren van de Lago naar Amerika, doch beide verkeerden in een verschillende stemming. De heer Charley Smith, directielid ging met enkele maanden verlof en keert weer terug in October. Dr. R.C. Carrell, hoofd van het Lago Hospitaal ontving gisteren een telegram dat zijn moeder overleden was en is nu vertrokken om de begrafenis bij te wonen.

Helden

Oranjestad. — Een alleen lopende dame, die 's avonds even naar de bibliotheek gaat om een boek te ruilen — de afstand is te klein om met de auto te gaan — kan niet met rust gelaten worden. Twee helden zagen kans op het bruggetje over het Lagoen een dame lastig te vallen, doch op haar geroep kozen zij het hazenpad.

Saarbruecken. — De leider der Saarlandse christelijke volkspartij, Hoffmann, die tot premier gekozen werd, heeft een regering samengesteld, bestaande uit zes leden van zijn partij en één deskundige.

Rechtszaken

Oranjestad. — Gistermorgen deed de Rechter in Eerste Aanleg verschillende uitspraken in zaken welke de gemoederen enige tijd geleden danig bezig hadden gehouden.

Zo hoorde de chauffeur L.T., die op 9 Mei j.l. de heer C. Ruiz en zijn 5 maanden oude baby nabij Malmok met zijn bus zodanig aanreed, dat beide ter plaatse overleden, vonnis tegen zich eisen. Het O.M. eiste levenslange intrekking van het rijbewijs, een gevangenisstraf van 9 maanden en bovendien een hechtenis van 2 maanden wegens het besturen van een motorrijtuig onder invloed van alcoholhoudende drank. Uitspraak over 14 dagen.

Een andere zaak was die, waarbij de rechercheur W. v.d. B. tijdens een doopfeestje op Madiki verplicht was geweest enige schoten te lossen toen er met stenen werd gegooid door de gebroeders H. Er werden 8 getuigen opgeroepen, waarvan er 2 niet verschenen waren. De beide beklaagden ontkenden met stenen te hebben geworpen. Praktizijn Sjiem Fat meende dat de getuigenverklaringen verward waren en op vele punten tegenstrijdig.

Tegen de eerste beklaagde wordt door het O.M. geëist f. 75.— boete of 50 dagen hechtenis terwijl tegen de tweede geëist wordt f 100.— boet of 40 dagen hechtenis plus 3 jaar voorwaardelijk met een gevangenisstraf van 3 maanden.

De rechter doet uitspraak en veroordeelt de eerste tot f. 30.— of 20 dagen en de tweede beklaagde tot f 100.— of veertig dagen hechtenis.

Scheepvaart in cijfers

Oranjestad. — In Juni 1954 liep het volgende aantal schepen de Arubaanse havens binnen. (De tussen haakjes geplaatste cijfers zijn van de overeenkomstige maand 1953.)

Toataal: 369 (469); B.R.T. 2.462.245 (2.507.004); tankers 261 (389) ; B.R.T. 2.204.871 (2.275.197).

Overige stoom- en motorschepen 57 (53); B.R.H. 255.722 (230.601); zeilschepen 51 (27); B.R.T. 1.652 (1.206).

Opvallend is het aantal tankers en de tonnage, dat dit jaar minder binnen gekomen is. Vermoedelijk is dit te wijten aan het sluiten van het bedrijf van de Eagle.

Afvloeiing

Oranjestad. — Vermoedelijk morgen vertrekken de „Blue Star" en „William Johnson" naar de Bovenwinden. Met deze beide scheepjes worden weer exwerknemers van de Lago met hun gezinsleden van Aruba vervoerd. Dit is de tweede maal, dat een grotere groep zich inscheept. In het algemeen gesproken, hebben deze mensen geen slechte tijd op Aruba doorgebracht en de gelegenheid gehad, al of niet door tussenkomst van de Lago, wat te sparen. Met dit geld kunnen zij zich nu een ander bestaan verschaffen op hun geboortegrond, hetgeen vroeger bijna niet mogelijk was.

Ergerlijke baldadigheid

Oranjestad. — Terwijl enige mensen zich in de Eagle Club gisteravond met bridgen amuseerden, amuseerden enige knapen zich met de auto van de heer J.K., die voor de club geparkeerd stond. Er werden diepe krassen op de zojuist overgespoten Chevrolet gemaakt, de buitenband kapot gesneden en de binnenband op meerdere plaatsen met spijkers bewerkt. Een totale schade van tachtig gulden.

De heer K. had tevoren enige jongen in de buurt zien spelen en had het vermoeden, dat zij de daders waren. Op school werden zij aan de tand gevoeld en vielen weldra door de mand.

Aruba Jrs. winnen

Oranjestad. — De Aruba Jrs. damesploeg heeft in het Wilhelminastadion op overtuigende wijze de eerste beslissingswedstrijd om het softballkampioenschap van Aruba van de Baluarteploeg gewonnen. De hele wedstrijd waren de Aruba Jrs dames technisch beter en de overwinning 12 — 1 is dan ook ten volle verdiend. Het verloop van deze wedstrijd was als volgt:

Baluarte. 0— 0—0 — 1 — 0 — 0 — 0
Aruba Jrs. 5— 3—0 —3 —0 — 1 — --

CURACAO

Service van het A.B.C.

Willemstad. — In de Breedestraat (O) stond ter hoogte van de markt een autobus van het A.B.C. stil, waarvan de chauffeur was weggelopen. De tien passagiers wachtten geruime tijd op de terugkomst van de chauffeur, maar toen deze niet meer verscheen, werd de politie gewaarschuwd. Deze belde het Autobus Bedrijf op en ontving de toezegging, dat een andere bus zou worden gestuurd.

Snelheidsmaniak rijdt in op vrouw en baby

Willemstad. — Op de Errosweg reed een bestelauto met een te grote snelheid. De bestuurder verloor waarschijnlijk de macht over het stuur. Hij reed recht in op een vrouw en een baby. Beiden bekwamen schaafwonden. Hopenlijk krijgt deze maniak een zware straf, want de hardrijders willen het maar niet leren. Verder werden drie lichte aanrijdingen gemeld.

VAART EN VLUCHT

Haven: Vrachtschepen 4 in en 5 uit; tankschepen 12 in en 13 uit; zeilschepen 9 in en 2 uit. Passagiers landend 6, vertrokken 10 en doorgaand 8.

Hato: Vliegtuigen 11 in en 11 uit. Passagiers landend 101, vertrokken 96 en doorgaand 48.

Het KLM-vliegtuig, dat Donderdag uit Nederland vertrok, landde Zaterdag om 07.15 uur op Curaçao. Het toestel, vertrokken Vrijdag uit Amsterdam, arriveerde om 4.30 uur op

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — Het rapport van gisteren vermeldt, dat drie verbalen en drie waarschuwingen werden gegeven, terwijl driemaal assistentie is verleend. Tevens één lichte aanrijding behandeld.

Zij was wel wijzer

Het dochtertje zou, wanneer zij thuis kwam, een pak slaag krijgen van moeder. Daarom ging zij maar niet naar huis. De vrouw H.S. verzocht bemiddeling van de politie, die het kind thuis bracht. Het pak slaag viel nogal mee.

Wel kinderen, maar niet van vreemdelingen

Op Sabana Hundo vertelde een man aan een patrouille van de M.B. dat zijn dochter al geruime tijd met een Surinamer verkering heeft. De vader was er nu 100% tegen. De man verklaarde dat hij het niet erg vindt, wanneer zijn dochter moeder wordt van 100 kinderen, maar dan moeten het kinderen zijn van een Curaçaoenaar en niet van een vreemdeling. De politie bracht de man aan zijn verstand, dat zij zich met deze liefdesaffaire maar niet moet bemoeien.

En Minelli kwam niet....

Dr. Albert Plesmanvliegveld. — De ontvangstcommissie van de K.L.M. stond gereed toen gistermiddag het toestel van Caracas op Curaçao arriveerde, om de filmproducent Vincent Minelli en echtgenote op te wachten. Zij zaten echter niet in het toestel, want op het laatste nippertje besloten zij niet met het vliegtuig mee te gaan. Teleurgestelde persmensen en ontvangstcommissie konden huiswaarts keren zonder de informaties, die men had willen hebben.

Bus reed man aan

Willemstad. — In de Columbusstraat moest een A.B.C.-bus te veel naar links uitwijken, daar een keet van D.O.W. in de weg stond. Hierdoor raakte de bus een man, die op het trottoir liep. Hij werd geraakt door de uitlaatpijp en klaagde over pijn in hoofd en schouder. Dr Berkenveld constateerde, dat hij geen letsel had.

Aantrekkelijke stemmen

Paramaribo. — Gistermiddag maakten wij kennis met het duet Agnes en Ligia Lobo, dat voor de Avros het reclame programma Heinekens biri, Wrokoman prisiri" met enkele Spaanse nummers met guitaar-begeleiding verzorgde. Verschillende nummers zongen de dames op verzoek van de luisteraars tweemaal. Geen wonder, dat de luisteraars de aantrekkelijke stemmen steeds weer willen horen, ook wij hadden graag nog een extra nummer willen beluisteren van Agnes en Ligia. Hun stemmen zijn heus wel de moeite waard.

Twee jongens verdronken

Paramaribo. — Twee jongemannen, die heimelijk aan boord van een lichter slopen om er de nacht door te brengen, verdronken toen het vaartuig in de Suriname rivier zonk.

Het tweetal, dat niets op de schuit te maken had, was ongemerkt in de kleine kajuit gegaan om er de nacht door te brengen nadat het reeds een keer door de bemanning was ontdekt en van boord gezet. Nadat de schuit in ongeveer 20 m. diep water was gezonken, deelde een vriend mee, dat het tweetal weer heimelijk aan boord was geslopen en in de kajuit was gaan slapen.

De lichter zonk als gevolg van de omstandigheid, dat een ponton waaraan ze bij de oever gemeerd was, met eb gedeeltelijk in de oever was vastgeraakt en daardoor schuin kwam te hangen. De lichter kwam eveneens schuin te hangen, schepte water, de tros brak, en het gevaart zonk naar de diepte.

Walvis op poten

Tokio. — Op het Japanse eiland Hokkaide, te Ersasji, is het fossiel van een Walvis met poten gevonden.

Het fossiel, dat twintig millioen jaren oud zou zijn, heeft 9 poten. Door de vondst zou de theorie, dat walvissen vroeger zowel op het water als op het land leefden, bevestigd worden.

Hoofd terreurorganisatie overleden

De koning der Maffia's als eerzaam grootgrondbezitter

Sicilië. — Op 77-jarige leeftijd is don Caligero Vizzini overleden. Hij stierf in een ziekenauto, die hem van Palermo terugbracht naar zijn kasteel in Villalba op Sicilië. Don Caligero Vizzini werd alom op Sicilië en daarbuiten erkend als „de koning van de Maffia", het geheimzinnige ondergrondse leger van de Zwarte Hand, dat op Sicilië een schrikbewind voerde. De Maffia wordt tevens beschouwd als het verbindend element tussen de misdaadsyndicaten in de Verenigde Staten van Noord-Amerika.

Wie volgt hem als „al Capo" op?

Officieel was de witharige don Caligero niets anders dan een groot-grondbezitter, die een zwavelmijn exploiteerde. In feite echter voerde hij vanuit zijn kasteel een schrikbewind over het eiland. Zijn woord was wet en wie zich verzette tegen de actie van de Maffia, bracht zijn leven in gevaar. Dan kreeg men een dreigbrief thuis, waarop een zwarte hand stond afgedrukt. Soms kreeg men niet eens een brief, maar werd de tegenstrever zonder vorm van proces gedood en op zijn lichaam vond men dan weer het lugubere symbool van de Maffia terug.

Vizzini resideerde op zijn kasteel, dat op een heuveltop in Villalba was gelegen. Hij had een eigen „regering" die de geheime wetten opstelde, waarnaar de Sicilianen leven moesten. Ook voerde deze „regering" de door Vizzini bevolen executies uit. Officieel bestond er geen enkel bewijs tegen de oude grootgrondbezitter. Hij ontkende iets met de Maffia te maken te hebben en zelfs iets van haar bestaan af te weten. Voor de Sicilianen was hij echter „Il Capo", de leider. Toen hij gestorven was, na in een kliniek in Palermo een operatie te hebben ondergaan, bereikten bloemen ter waarde van enige tonnen uit alle delen van Italië en uit het buitenland, het plaatsje Villalba.

In de Verenigde Staten stond de Maffia bekend als de schakel tussen de verschillende misdaadsyndicaten. Charles (Luckey) Luciano trad op als de grote scheidsrechter in alle geschillen, die zich in de onderwereld voordeden.

In 1927 stuurde Mussolini een gewapende strijdmacht naar Sicilië om Partinico met de grond gelijk te maken. Hier immers, zo werd beweerd, had de Maffia haar hoofdkwartier. Honderden personen werden gearresteerd en honderden werden ter plaatse geëxecuteerd. De Maffia bleef echter bestaan, zoals zij al 500 jaar lang had bestaan als de organisatie, die Sicilië vast omklemd houdt in de greep der terreur. Niemand weet wie don Caligero zal opvolgen als „al Capo".

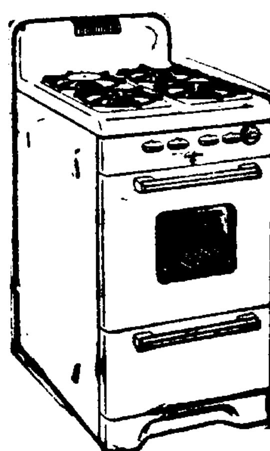
Eenmaal...... andermaal

San Francisco. — De amateur-zeelieden, die van San Francisco uit getracht hebben op een vlot zonder voedsel en zonder water naar Hawai te drijven, welke poging echter is mislukt, hebben verklaard een nieuwe poging te zullen doen.

Zij kwamen in de loop van de dag in San Francisco aan aan boord van een vrachtschip, dat hen op hun verzoek had opgepikt. Zij hadden zes dagen gedreven voor de Californische kust zonder de stroming, die hen naar het Westen had moeten voeren, te kunnen vinden.

En dit is dan de prachtige beker, die uitgeloofd is door „De Gouden Beker" voor de winnaar van de voetbalwedstrijd tussen ~~het~~ Nederlands Bondselftal en Curaçao. Wie wordt de eigenaar van deze fraaie beker? Wie zal hem winnen?

Malenkov drijft Adenauer en Grotewohl in het nauw

Kremlin steunt acties voor betrekkingen tussen West-Duitsland en Rusland

(Van onze correspondent in Duitsland)

Het enkele weken geleden geopperde plan-Pfleiderer, dat directe besprekingen met Moskou behelst, is plotseling opnieuw hoogst actueel geworden door de opvallende uitlating van Malenkov, dat Rusland het opnemen van culturele en economische relaties met West-Duitsland in welwillende overweging zou nemen. Daarmede moet men aan de plannen van de liberale afgevaardigde Pfleiderer, waarover de laatste tijd zo hevig gediscussieerd is, opeens veel meer belang hechten.

Bonn in een moeilijk parket

Men wist wel, dat Pfleiderer vanuit Bonn met het Russische hoofdkwartier in Karlshorst bij Berlijn over deze zaak gecorrespondeerd had en daar zelfs eens zeer vriendelijk ontvangen is, maar een officieel Russisch standpunt in deze kwestie was nog niet bekend geworden. Nu deelt het Oost-Duitse persbureau mede, dat de minister-president van Oost-Duitsland, Grothewohl, die om gezondheidsredenen vier weken in Rusland vertoefde, voor zijn vertrek door Malenkov officieel in het Kremlin is ontvangen en dat daarbij ook de kwestie van de relaties met West-Duitsland zijn besproken. Grotewohl vertelde in hoffelijke overdrijving, dat een nationale beweging in West-Duitsland alles deed, om de verdragen met het Westen en de defensiegemeenschap van de Europese landen te doen falen en dat men in West-Duitsland de eenzijdige economische betrekkingen met het Westen als een rem beschouwde, omdat daaronder de traditionele handel met het Oosten leed.

Ten aanzien van het laatste punt heeft Grotewohl geen ongelijk: er zijn inderdaad belangrijke economische kringen, die net zo als andere West-Europese landen de handelsrelaties met het Oosten willen hervatten. Juist in deze weken stond een belangrijke handelsdelegatie, bestaande uit directeuren van zeer grote West-Duitse firma's, klaar voor vertrek naar Moskou, waar men hen een vriendelijke ontvangst had toegezegd. Het ministerie van buitenlandse zaken reageerde echter precies zoals Adenauer tegenover het plan Pfleiderer: deze reis vond niet de instemming van de regering van Bonn en daarom werd zij „voorlopig" uitgesteld.

Gelijktijdig treft de Evangelische Kerk in West-Duitsland voorbereidingen, een belangrijke delegatie naar Moskou te sturen. De delegatie had al moeten vertrekken, maar de reis is wegens ziekte uitgesteld — men weet niet of ook politieke redenen hiervan de oorzaak zijn. In ieder geval de leiding van de Evangelische kerken in West-Duitsland heeft officieel doen weten, dat deze reis in Juli, na de Evangelische kerkendag, zal plaatsvinden. De samenkomst van alle protestanten van geheel Duitsland heeft deze keer — en dit is uitermate belangrijk — met toestemming van de Russen, in Leipzig plaats.

bleem en de vestiging van de vrede zou bevorderen.

Pfleiderer begreep, dat Malenkov's uitlating als het ware een directe reactie op plannen zoals de zijne vormt en daarom liet hij meteen weten, dat de woorden van Malenkov onmiddellijk nauwkeurig te overwegen waren. Ook de voorzitter van de liberalen, Dehler, liet weten, dat men nu niet meer mag hopen Duitsland ooit zonder de toestemming van de Russen te kunnen herenigen. Daarom, zo zei hij, moest het plan Pfleiderer, om rechtstreeks met de Russen te gaan praten, doorgevoerd worden.

Intussen heeft Hasso von Manteuffel, een afgevaardigde van de Duitse Partij, in een redevoering eveneens voor directe besprekingen met de Russen gepleit. Dit is dus een stem uit een andere regeringspartij. Daaruit mag men wel concluderen, dat binnen de regeringscoalitie plotseling wel wat sympathie voor directe relaties met de Russen bestaat, zonder dat men daarmee de binding aan het Westen wil opgeven.

Dit schept voor Adenauer een moeilijke situatie, want zolang dergelijke gedachten slechts door de oppositie werden gelanceerd, kon hij daar vrij rustig aan voorbij gaan. Maar nu spreken zich ook vertegenwoordigers en zelfs leiders van de regeringspartijen voor deze contacten uit — op een ogenblik, dat de definitieve vorm van de Westerse samenwerking gevonden moet worden, en op een ogenblik ook, dat de Russen toch al verscheidene tactische voordelen behalen.

Nog minder prettig echter is deze situatie voor Grotewohl en zijn aanhangers en medewerkers in Oost-Duitsland: tot nu toe hebben de Oost-Duitse communisten de bondsrepubliek van Bonn als een creatie van de Amerikaanse oorlogsophitsers en fascisten beschouwd en Adenauer en zijn geestverwanten Amerikaanse spionnen en misdadigers genoemd; maar nu komt plotseling uit Moskou het bericht, dat Rusland met deze lieden graag economische en culturele relaties zou willen opnemen, in het belang van beide partijen!

Hier kondigt zich een misschien slechts tactische ommezwaai aan, die voor Adenauer zowel als voor Grotewohl tamelijk onverwachts komt en die belooft, de diplomatieke positie van de Westelijke mogendheden niet gemakkelijker te maken.

Financieel Zoeklicht op de K.L.M.

Het feit, dat de KLM over 1953 voor het eerst dividend, en wel van 4%, zal uitkeren op de gewone aandelen krijgt een bijzonder betekenis als men bedenkt, dat de KLM zich sinds 1945 ontwikkeld heeft tot een normaal bedrijf. Dat wil o.m. zeggen, dat zij belasting betaalt als iedere normale particuliere onderneming en dat zij na de oorlog geen subsidie meer heeft ontvangen. (Uitgezonderd in 1949 toen mede op aandringen van de Nederlandse regering een dienst op Indonesië werd onderhouden, hetgeen door bijzondere omstandigheden, die toen heersten, zeer grote kosten met zich heeft meegebracht).

Dat wil voorts zeggen dat de KLM er zich op toe legt om de rentabiliteit van haar bedrijf te doen toenemen en zodoende hogere winst te maken en het dividend op de aandelen verder te verhogen. Immers men ziet het er bij de directie van de KLM wel van komen, dat de Mij in de toekomst nieuw kapitaal nodig zal hebben. Een beroep op de overheid acht men economisch niet juist en onbillijk, derhalve bestaat de mogelijkheid, dat men b.v. nieuwe aandelen zal gaan uitgeven, maar om dit met enige redelijke kans van slagen te doen zal een behoorlijk dividend moeten worden uitgekeerd. Hoewel voor een en ander nog geen definitieve plannen bestaan of een bepaald tijdstip is vastgesteld, houdt men met de mogelijkheid rekening. De KLM ziet ook mogelijkheden om haar rentabiliteit te verhogen. In dit verband wordt in de eerste plaats gedacht aan standaardisatie van het vliegend materieel, hetgeen zou leiden tot een verhoging van de efficiency en een verlaging van de investeringen b.v. in vliegtuigonderdelen.

In dit kader kan men ook het plan tezien, dat het bestuur van de KLM heeft om, indien de regering daarmee accoord gaat, de 15 millioen gulden, die thans zijn terugontvangen van de Garuda Indonesian Airways, af te dragen aan de regering in ruil voor een gelijk bedrag van KLM-aandelen, die dan voorlopig in portefeuille gehouden zullen worden.

Voorts vindt in dit verband ook een plaats het plan om de algemene (open) reserve, die thans f 7,5 millioen bedraagt verder te verhogen, zodat in jaren, die een lager resultaat zouden opleveren, toch een behoorlijk, regelmatig dividend kan worden uitgekeerd.

Tenslotte liet de directie van de KLM zich zeer positief uit over een op te richten helicopterdienst.

Wat er op het ogenblik komt kijken om een moderne luchtvloot te financieren moge blijken uit het feit dat de KLM tot 1939: 144 vliegtuigen kocht voor een bedrag van f 16 millioen na de oorlog werden tot nu toe 161 vliegtuigen gekocht voor f 255 millioen, d.w.z. dat voor de oorlog gemiddeld per jaar f 800.000 aan vliegtuigen werd uitgegeven tegen f 25 millioen per jaar na de oorlog. Hierbij dient dan nog te worden aangetekend, dat de prijzen van de moderne vliegtuigen voortdurend een verdere stijging zullen ondergaan.

Meisjes vermoorden moeder

Christchurch (Nieuw Zeeland). — Juliet Marion Hulme (15 jaar) en Pauline Yvonne Parker (16 jaar) bekenden voor de rechtbank de moeder van Pauline vastgehouden en met een in een kous gewikkeld stuk steen te hebben doodgeslagen. De beide schoolvriendinnen moesten zich verantwoorden wegens moord op de 45-jarige mevrouw Honora Mary Parker, wier ontzielde lichaam op 22 Juni jl. in Victoria Park, een buitenwijk van Christchurch, werd gevonden. Zonder enig spoor van aandoening verlieten zij de beklaagdenbank aan het einde van het verhoor, dat de hele dag had geduurd, en babbelden lustig met elkaar.

In Hirosjima en Nagasaki

DOKTER IN HET OERWOUD

Op een voorpost der beschaving

De jonge protestantse dokter P. A. de Groot, die kort na de oorlog met zijn gezin naar Suriname trok, om daar een ziekenhuis in het oerwoud op te zetten, is een man die van doorzetten weet. Niet alleen heeft hij zijn prachtig medisch werk daar in eenzaamheid opgezet en de beginmoeilijkheden overwonnen, die in dat primitieve wereldje groter zijn dan wij ons kunnen voorstellen. Hij heeft zelfs kans gezien over hetgeen hij in zes jaar beleefd heeft een zeer lezenswaardig boek te schrijven (Dokter in het Oerwoud, uitgave Callenbach), waarin niet alleen medische kwesties worden beschreven — en dat dan altijd in de populaire stijl, die iedereen boeit — maar waarin over Suriname in het algemeen heel wat gegevens worden verstrekt, die men elders niet vaak op zo vlotte en ongedwongen manier bijeen vindt. Dokter de Groot windt er geen doekjes om. Hij zegt duidelijk, dat de problemen die hier op sociologisch en maatschappelijk gebied moeten worden opgelost, minstens even zwaar wegen als die welke van staatsrechtelijke aard in onze dagbladen thans de kolommen vullen.

De schrijver mag trots zijn op het werk dat in die zes jaar tot stand is gekomen. De zorgen zijn zwaar geweest, maar met de hulp van zijn vrouw is hij erin geslaagd het hospitaal „draaiende" te houden. Zo is het een voorpost geworden van de naderende beschaving. Nog voor de grote industriële projekten, die tot economische steun van dit onderkomen land zullen worden uitgevoerd, was dr. De Groot er al met zijn Juliana-Ziekenhuis en heeft hij de ex-slaven, die eeuwen geleden het bos in gevlucht zijn en zich daar sindsdien geïsoleerd hebben, een handvol waarachtige naastenliefde toegestoken. Het zal de naam van Nederland geen kwaad doen, dat in een tijd, waarin over de ontwikkeling van deze onderkomen gebieden veel in materiële zin wordt gesproken, een van ons op deze wijze is begonnen dit werk van de medisch-apostolische kant aan te pakken. Want dr. de Groot is niet stil blijven staan bij de lichamelijke wonden der bosnegers. Hij heeft ook hun psyche bestudeerd. Hij kent hun angsten en waanvoorstellingen, voortkomend uit de slaventijd en de animistische godsdienst die zij sindsdien trouw zijn gebleven. Ook die kwalen hebben zijn aandacht.

Dat missie en zending een grote taak hebben bij het inlossen van de ereschuld der beschaafde wereld is ook de overtuiging van de schrijver. Hoewel zelf protestant, vergeet hij niet daarbij op de vruchten van het werk der paters Redemptoristen te wijzen. Dit komt o.m. tot uiting in de beschrijving van dat merkwaardig avontuur dat hem eens midden in het oerwoud is overkomen: het bezoek van Prins Bernhard, die op zijn eerste goodwillreis naar Zuid-Amerika ook in Suriname kwam en er een dag voor over had, om per oerwoud-expresse naar de eerste bosnegerdorpjes aan de Surinamerivier te gaan. Hij bezocht behalve het ziekenhuis ook de fleurige school, het aardige kerkje en de dapper zingende schoolkinderen van de katholieke onderwijzer-lekenapostel in Lombee, na in Ganzee door de Hernhutters in bosnegerstijl te zijn ontvangen. Het verhaal van deze tocht is lang niet het minst onderhoudende uit het vlot geschreven boek van deze dokter-pionier en brenger van een stuk beschaving, waar wij allen respekt voor moeten hebben.

Eilandsraad Bonaire

(Vervolg van pag. 1)

De heer **Gerharts** deelde mede, dat hem uit de notulen der Staten vergadering gebleken was, dat een brief van de 2e vaste commissie van de Staten, waarbij gevoegd was een voorlopig verslag op het ontwerp tot wijziging van het nadelig saldo van de Bonairiaans begroting 1954, door de Regering begin 1954 aan de Staten werd toegezonden. In die vergadering van 3 Mei verzocht de heer Abraham het advies van de Commissie terug te zenden, want hij was nog niet gereed met zijn opmerkingen. Nadat het lid Abraham dus de begroting van Bonaire, als lid van de Eilandsraad in Juni 1953 ontvangen had, was hij in Mei 1954 nog niet zo ver, dat hij gereed was met zijn opmerkingen als lid van de Staten. Het ontwerp landsverordening werd naar de Commissie teruggewezen, zoals het lid Abraham vroeg en het resultaat is, dat wij heden nog niet weten hoe het verdere lot van onze begroting zal zijn, aldus de heer Gerharts, die er aan toevoegde, dat het lid Abraham in de bewuste vergadering verklaarde dat hij naar Bonaire moest gaan om „met de heren te spreken" alvorens zijn opmerkingen voor het voorlopig verslag te kunnen maken. Hij máákte zijn opmerkingen, doch wie hem hier gezien heeft weet ik niet, het Bestuurscollege in geen geval.

M.b.t. de vraag van de heer Beukenboom wat het Bestuurscollege heeft te zeggen op de beweringen van het lid Abraham, merkte spr. op:
dat het Bestuurscollege niet op meneer Abraham zit te loeren; wij hebben daarvoor geen tijd en wat hij doet is eigenlijk niet erg belangrijk.

Wanneer hij zegt, dat wij „over hem zitten te liegen", dan moet ik antwoorden, dat ik niet weet wat hij bedoelt. Hij moet de gevallen maar stuk voor stuk opnoemen en dus met bewijzen komen. Voorts is het niet onze schuld dat de begroting van Bonaire nog steeds te Curacao hangt. De schuld is a/d RR en voor een deel bij de heer Abraham.

Het Bestuurscollege doet zijn best om de belangen van Bonaire zo goed mogelijk te behartigen, doch wordt gehinderd door de onverantwoordelijke wijze waarop te Curacao met de belangen van Bonaire wordt omgesprongen. Op de bewering van Abraham, dat het Bestuurscollege „de eigen belangen zoekt", ga ik niet in.

Tenslotte bracht spr. zijn verontwaardiging naar voren over de onwaarachtige schadelijke wijze, waarop de belangen van Bonaire door Abraham worden behandeld. Deze man heeft aan de arbeiders en aan de bevolking in het algemeen veel schade berokkend, om van het eiland als zodanig maar niet te spreken.

Werkeloosheid steigt

De heer Gerharts deelde vervolgens mede, dat het aantal werklozen is gestegen tot 472, daar nog voortdurend Bonairianen van Aruba en Curacao naar Bonaire terugkeren. Waar met de bouw van de nieuwe baan later werd begonnen dan oorspronkelijk gedacht, terwijl het aantal arbeiders bij het begin kleiner is dan aan het Bestuurscollege tevoren medegedeeld, was het BC. gedwongen door te gaan met het uitvoeren van werken op grotere schaal, dan onder normale omstandigheden had plaats gevonden. Hierdoor is de toestand ontstaan, dat de beschikbare gelden niet voldoende zijn om tot aan het einde van het jaar door te gaan. Binnen zeer korte tijd (Gerharts sprak van ruim 1 week) zullen alle losse arbeiders naar huis moeten worden gezonden. Het BC. heeft daarom een beroep op de Regering gedaan de voorgenomen verlaging van de gelden van DOW (fl. 37.550.—) niet te doen plaats vinden.

Nadat de overige leden het vertrouwen in het Bestuurscollege hadden uitgesproken werd besloten de door de heer Beukenboom voorgestelde brief aan de Regeringsraad te schrijven. Een Ontwerp eilandsverordening tot verdeling van Bonaire in twee districten werd aangenomen, alsmede een voorstel van het BC. tot waarde bepaling der domeingronden en uitgifte van een stuk grond voor de bouw van een nieuwe kerk te Antriol.

MACHINE ALS VERTALER

Londen. — Dr Andrew Booth van het Birkbeck College, Londen University, experimenteert thans met een mechanische vertaler, zodat uiteindelijk een vreemde taal, die voor een microfoon aan het ene einde van de machine wordt gesproken, er aan het andere einde in een Engelse vertaling, die op een automatische schrijfmachine wordt getikt, uitkomt.

Op het ogenblik is Dr Booth zo ver, dat de machine cijfers herkent en onthoudt. Ook „neemt de machine een aantal standaardwoorden in zich op" en verandert deze in een electrische code, zodat zij ze herkent wanneer ze worden gesproken. De moeilijkheid is op het ogenblik om een onderscheid te maken tussen de verschillende dialecten in het Engels. Er is, aldus verklaarde dr Booth, weinig overeenkomst tussen de spraak van een Cockney, iemand uit het Noorden en een professor. De vormen van de spraakgolven zijn geheel verschillend, maar de machine kan toch alles „opnemen en herkennen" zolang degene, die spreekt, dezelfde is. Over tien jaar is de machine wellicht zo ver ontwikkeld, dat zij een talenstudent kan helpen, zodat hij van een automatische schrijfmachine een goede Engelse vertaling van een Duitse tekst kan krijgen.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m.)

17.30 Onder de Flamboyan 17.50 Gramophoonplaten 18.05 Cumpleaños Feliz 18.15 Dinermuziek 18.45 Nieuws 18.55 Voor het slapen gaan 19.00 Boletin di noticia [illegible] 19.30 Wat de handel biedt. 20.30 Juke-Box 21.50 Bond zonder naam 22.00 Waar onze Studenten studeren 22.15 Dansmuziek 22.45 Nieuws en Sluiting.

Zondag.

9.00 Protestantse kerkdienstuitzending vanuit de Fortkerk 10.00 Zondag morgenmelodie 11.00 Gramophoonplaten 11.30 Katholieke uitzending 12.05 Lunchmuziek 12.30 Nieuws 12.45 Salvador Muñoz 13.00 Bringing Christ to the Nation" 13.15 Sluiting.

17.30 Voor de Protestanse jeugd 17.50 Philips-gramophoonplaten, 18.05 Cumpleaños Feliz 18.15 Dinermuziek 18.45 Nieuws 18.55 Voor het slapen gaan 19.00 Boletin di noticia 19.30 Populair concert, 20.00 Zuid-Amerikaanse Hitparade, 20.30 Londense Studio Melodieën 21.00 Londens Studio Concert 21.30 Eventueel actualiteiten 21.45 Dansmuziek 22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)

19.00 Met de jarigen in de lucht 19.30 Hoorspel „El Gato" 19.45 Dansmuziek 20.10 Gevarieerd programma 22.00 Sluiting.

Zondag.

10.00 Zondagmorgen-wijding 10.15 Klassieke muziek 11.15 Hindostaans kwartiertje 11.30 Vrolijke muziek 12.00 Sluiting.

18.00 Sterren parade 19.00 Met de jarigen in de lucht 19.30 Populair Dansmuziek 20.30 Dansmuziek 22.00 Sluiting.

KELKBOOM (5.50 m.)

17.30 Opening 18.15 Muziek 18.25 Voor de jarigen 18.30 Dinermuziek 19.00 Inter. Sport Roud Up 19.15 Muziek 19.45 Nieuws 20.00 Muziek 20.15 Peticiones 21.15 Muziek 21.30 Sluiting.

Zondag.

11.00 Opening 11.03 Klassieke muziek 12.00 Lunchmuziek 12.25 Nieuws 12.40 Muziek 13.30 Sluiting.

17.30 Opening 17.33 Muziek 18.00 Populair favorites 18.25 Voor de jarigen 18.30 Dinermuziek 19.00 Muziek 19.45 Nieuws 20.00 Muziek 20.30 Dansmuziek 21.30 Sluiting.

AVROS (19 m.)

17.00 Voor en over de Indianen 17.15 Reclame 17.30 Dansmuziek 18.00 Kent Gij Uw land? 18.45 Nieuws 20.00 Reclame 20.15 Avros Jockey Club, 20.45 Nieuws 21.30 Sluiting.

Zondag

17.00 Lutheran hour, 17.15 Voor onze kinderen 17.30 Symphonie Hall, 18.00 Hervormde Kerkdienst 19.00 Nieuws 19.15 Sportjournaal 19.30 Klassieke muziek 20.00 Zoeklicht op Nederland 21.00 Sluiting.

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.

Telegram Afdeling

Kantoor 05.30 — 18.30 tel. 2307
Van 17 Juli 18.30 t.m. 19 Juli 05.30 N. J. Jung tel. 3209 — 2307
b. g. g. tel. 2400

Personeel Afdeling.

Vanaf heden 12.00 t.m. Zaterdag 24 Juli 12.00 E. C. de Haseth (stad) tel. 5179.

B.g.g. nadere inl. M. B. Lansink tel. 4304 of tel. 2400

Materialen Afdeling

Zaterdag en Zondag C. P. Riegman, Tjerk Hiddeslaan 12 tel. 2265

Geneeskundige Dienst

Van 17 Juli 12.30 t.m. 19 Juli 07.00 Dr. Lavalette, tel. 4494, b.g.g. tel. 2409

C. S. M.
Rederij

Zaterdag I Slagter tel. 4301
Zondag D. Gelderblom tel. 2486
Scheepsagentschap
08.00 — 18.00 Kantoor tel. 2458 — 2551
Zaterdag van 18.00 t.m. Zondag 08.00 W Punt tel. 2269
Van Zondag 08.00 tm. Maandag 08.00 E v.d. Werf tel. 3101.

Dok Afdeling.

Vanaf 12.30 — 17.30 tel. 2276 P. Roest.
Van 17.30 — 19 Juli 7.30 H. Teunissen tel. 2096.

THEATER ASIENTO: Zaterdag „Call me Madam" en Zondag „Give a Girl a break". Toegang boven 16 jaar.

AGENDA

WESTEND: „Het Offer van een Moeder" Zat. 19 en 21.15 uur, Zond. 10.30 en 20.30 uur; „Gov. Agents vs. Phantom Legion" Zond. 16.30 uur; „Go man, go" Zond. 18.30 uur.

ROXY: „For ever Female" Zat. 19 en 21 uur; „Angeles de la calle" Zond. 10.30 uur; „The Desert Rats" Zond. 16.30 uur; „Something for the birds Zond. 18.30 uur en „For ever female" Zond. 20.30 uur.

CINELANDIA: „Man on a tightrope" Zat. 19 en 21 uur en Zondag 20.30 uur; „Desert Passage" Zond. 18.30 uur.

CARIBE: „Wild Blue Yonder" Zat. 18 uur; „All Ashore" Zat. 20 uur; „Silver City Bonanza" Zond. 18 uur; „Joe Louis Story" Zond. 20 uur.

ROYAL: „Go man go" Zat. 18 uur; „Radarmen from the Moon" Zond. 18 uur; „Sabrejets" Zond. 20 uur.

REX: „Guitarra Andalusa" Zat. 20 uur; „When World collides" Zond. 18 uur; „Isla de Mujeres" Zond. 20 uur.

SUFFISANT-THEATER: „Something money can't buy" Zat 20 uur; „The star and Short Curtain Call" Zond. 20 uur.

S.U.B.T.-TERREIN (Quinchan): Baseballwedstrijd Quisqueya — Three Horses Zond. 10 uur.

J.P.F.-CLUB: Viering 13-jarig bestaan van de JPF Zat. 21 uur.

BURGERLIJKE STAND

De ambtenaar belast met de afgifte voor verloven tot begraven is dit weekend de heer E. Wallé, Kintjan 11a.

WEEKEND-DIENST

Gouvernements-Geneeskundigen van 17 — 18 Juli 1954

In het Stadsdistrict:
Dr. T. A. J. Kroon, Mgr. Kieckensweg 36 tel. No. 3941.
In het 2de District:
Dr. C. Deutekom, Grebbelinieweg, tel. No. 1709.

APOTHEKEN

De Zondags- en nachtdienst der apotheken wordt waargenomen in *Otrabanda* door *Botica Brion*, Brionplein 29, tel: 3222; in *Punda* door *Botica Excelsior:* Herenstraat 4 tel: 2004.

WIT GELE KRUIS

De Zondags- en nachtdienst wordt waargenomen door Zuster van Haaren, Nieuwindstraat 22a, tel. 3773.

WACHTDIENST C.P.N.

De wachtdienst wordt dit week-end waargenomen door *R. Fuld*, tel: 5756.

WAAR HALEN WIJ BENZINE

Dit week-end kunnen wij benzine halen bij:

Pelayo Jansen	Santa Rosa
Pablo Frederick	Saliña
C. Winkel & Zonen	Rio Canario
Mevr. v.d. Mark	Cas Chiquito
Ellis & Dania	Molenplein
F. M. de Jongh	Mundo Nobo
Dario Cardoze	Hendrikplein
P. Bakhuis	Berg Altena
Cur Motors Ltd	Sta Helena
A. Rosa	Hato

Enige kennisgeving

GETROUWD:

Dr. L. W. ST. VAN EPS
arts
en
M. J. R. HÖFTE

Curaçao — 17 Juli 1954.
Sittard